



SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 1

Rozeslána dne 9. ledna 2001

Cena Kč 38,80

O B S A H:

1. Úplné znění zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 38/1995 Sb., zákonem č. 304/1997 Sb., zákonem č. 132/2000 Sb. a zákonem č. 150/2000 Sb.
 2. Úplné znění zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům (zákon o vlastnictví bytů), jak vyplývá ze změn provedených nálezem Ústavního soudu uveřejněným pod č. 280/1996 Sb., zákonem č. 97/1999 Sb. a zákonem č. 103/2000 Sb.
 3. Úplné znění zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 519/1991 Sb., zákonem č. 116/2000 Sb. a zákonem č. 207/2000 Sb.
 4. Úplné znění zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 116/2000 Sb.
-

1

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě,
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 38/1995 Sb., zákonem č. 304/1997 Sb.,
zákonem č. 132/2000 Sb. a zákonem č. 150/2000 Sb.

ZÁKON o silniční dopravě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly (dále jen „vozidlo“) prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy těchto věcí prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů nebo dopravy prováděné podle odstavce 4.

(4) Zákon se nevztahuje na provozování silniční dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby – provozovatele vozidla, členů jeho domácnosti a jiných osob, pokud není prováděna za úplatu.

§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxi-slужba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemísťování vozidel samých po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů¹⁾ a při níž nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu.

(5) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu.

(6) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trasy dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které

¹⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

- b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(7) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(8) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje přeprava osob a jejich zavazadel osobními vozidly s obsaditelností nejvýše devíti osob včetně řidiče; přepravní služby taxislužbou se nabízejí a objednávky k přepravě se přijímají prostřednictvím řidiče na stanovištích taxislužby, na veřejně přístupných pozemních komunikacích a jiných veřejných prostranstvích nebo prostřednictvím dispečinku taxislužby.

(9) Radiodispečink taxislužby operativně zprostředkovává bezprostřední a pohotovou přepravu osob a jejich zavazadel pouze motorovými osobními vozidly taxislužby na základě telefonických objednávek.

(10) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava, která není linkovou osobní dopravou podle odstavce 6, mezinárodní kyvadlovou dopravou podle odstavce 7 a ani taxislužbou podle odstavce 8. Přijímání zakázek u tohoto druhu dopravy je možné výhradně cestou objednávky přepravní služby předem (písemně, telefonicky, faxem, elektronicky) v sídle nebo provozovně právnické osoby, v místě trvalého pobytu provozovatele nebo v místě podnikání u fyzické osoby.

(11) Linkou je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na níž jsou pravidelně poskytovány přepravní služby podle platné licence a podle schváleného jízdního řádu, a spojem je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(12) Provozovatel silniční dopravy (dále jen „dopravce“) je právnická nebo fyzická osoba, která provozuje silniční dopravu podle tohoto zákona. Tuzemský dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která

provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka Českou republikou. Zahraniční dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka cizím státem.

(13) Náhradní autobusová doprava je veřejná linková doprava provozovaná namísto dočasně přerušené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální.^{1a)}

(14) Integrovanou dopravou se rozumí zajišťování dopravní obslužnosti území veřejnou osobní dopravou jednotlivými dopravci v silniční dopravě společně nebo dopravci v silniční dopravě společně s dopravci v jiném druhu dopravy nebo jedním dopravcem provozujícím více druhů dopravy, pokud se dopravci podílejí na plnění přepravní smlouvy podle smluvních přepravních a tarifních podmínek.

(15) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidle, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí též železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(16) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na níž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(17) Celostátní informační systém o jízdních řádech je informační systém obsahující informace o přepravním spojení, který vede pro potřeby veřejnosti Ministerstvo dopravy a spojů nebo jím pověřená právnická osoba.

(18) Veřejným zájmem v oblasti veřejné osobní dopravy se rozumí zájem státu na zajištění základních přepravních potřeb obyvatel. O uplatnění veřejného zájmu při zabezpečování dopravní obslužnosti rozhoduje příslušný orgán státní správy nebo samosprávy.

(19) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

^{1a)} Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

(20) Dopravními úřady podle tohoto zákona jsou okresní úřady.²⁾ Pro městskou autobusovou dopravu je dopravním úřadem městský úřad, úřad města nebo magistrát.³⁾

§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

(1) Tuzemský dopravce je povinen

- a) používat v silniční dopravě vozidlo, evidované v České republice se státní poznávací značkou České republiky, od jehož technické prohlídky a měření emisí neuplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis,^{3a)}
- b) ve vnitrostátní dopravě zajistit, aby řidiči dodržovali ustanovení týkající se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku stanovená mezinárodní úmluvou, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁴⁾ pokud pro určité kategorie vozidel nestanoví prováděcí předpis doby odlišné,
- c) v mezinárodní dopravě zajistit dodržování mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,^{4a)} pokud se na tato vozidla vztahuje; v ostatních případech je povinen zajistit, aby řidiči dodržovali stejná ustanovení týkající se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, jako je tomu ve vnitrostátní dopravě,
- d) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se zúčastnila školení řidičů z povolání a úspěšně absolvovala přezkoušení z pravidel silničního provozu,^{4b)}
- e) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se podrobila pravidelné lékařské prohlídce a je podle této prohlídky k řízení motorových vozidel zdravotně způsobilá.^{4c)}

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob je povinen vést záznam o provozu vozidla. Tento záznam je povinen uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy.

Toto ustanovení se nevztahuje na osobní vozidla používaná dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu. Způsob vedení záznamu o provozu vozidla stanoví prováděcí předpis.

(3) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob a dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny, je povinen vést záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách. Tento záznam je povinen uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy. Toto ustanovení se nevztahuje na osobní vozidla používaná tuzemským dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu. Záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách musí být u vozidel vybavených tachografem či jiným záznamovým zařízením odpovídajícím požadavkům příslušné mezinárodní dohody, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁴⁾ veden výhradně formou výstupu z tohoto zařízení. Podrobnosti vedení záznamu o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách stanoví prováděcí předpis.

(4) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

- a) záznam o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle odstavce 2,
- b) záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách, pokud je povinen jej vést podle odstavce 3,
- c) doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu.

ČÁST II

PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY PRO CIZÍ POTŘEBY

HLAVA PRVNÍ ZÁKLADNÍ PODMÍNKY

§ 4

(1) Kdo hodlá provozovat silniční dopravu pro

²⁾ Zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 58 odst. 5 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.

⁴⁾ Čl. 6 až 11 vyhlášky č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Vyhláška č. 108/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} Vyhláška č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

^{4c)} Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

cizí potřeby, musí mít dobrou pověst, být odborně způsobilý a musí mít

- a) koncesi, pokud je provozování silniční dopravy pro cizí potřeby živností,⁵⁾ nebo
- b) povolení od dopravního úřadu v ostatních případech.

(2) Pro vymezení odpovědného zástupce dopravce v případech podle § 4 odst. 1 písm. b) platí § 11 živnostenského zákona obdobně.

§ 4a

Finanční způsobilost

(1) Kdo hodlá na základě koncese provozovat vnitrostátní nebo mezinárodní silniční dopravu autobusy a tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel, musí prokázat finanční způsobilost. Prokazování finanční způsobilosti se nevztahuje na veřejnou linkovou dopravu, kterou se zajišťuje základní dopravní služba.

(2) Finanční způsobilostí se rozumí schopnost dopravce finančně zajistit zahájení a řádné provozování silniční dopravy.

(3) Finanční způsobilost se prokazuje obchodním majetkem, objemem dostupných finančních prostředků a provozním kapitálem a rezervami na 12 měsíců provozu, a to ve výši 330 000 Kč pro jedno vozidlo a 180 000 Kč pro každé další vozidlo. Vychází se z evidence nahlášených vozidel u dopravního úřadu.

(4) Finanční způsobilost se prokazuje dopravnímu úřadu v místě sídla nebo trvalého pobytu žadatele. O splnění finanční způsobilosti vydá příslušný dopravní úřad žadateli písemné potvrzení. Potvrzení finanční způsobilosti je podmínkou vydání koncese⁵⁾ k provozování dopravy.

(5) Finanční způsobilost musí trvat po celou dobu provozování silniční dopravy. Trvání finanční způsobilosti prokazuje dopravce příslušnému dopravnímu úřadu za každý kalendářní rok nejpozději do 31. března roku následujícího.

(6) Podrobnosti o způsobu prokázání finanční způsobilosti, postup při vydávání písemného potvrzení finanční způsobilosti a náležitosti potvrzení finanční způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

§ 5

Dobrá pověst

(1) Dobrou pověst pro účely tohoto zákona má osoba,

- a) která je bezúhonná podle živnostenského zákona,⁵⁾
 - b) které živnostenský úřad nezrušil v průběhu posledních pěti let na návrh dopravního úřadu nebo Ministerstva dopravy a spojů živnostenské oprávnění,
 - c) která neprovozovala silniční dopravu pro cizí potřeby v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti neoprávněně, a
 - d) které nebyla v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti zrušena koncese
1. z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy, které s provozováním silniční dopravy souvisejí, nebo
 2. proto, že neplnila podmínky stanovené v koncesi.

(2) U právnické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat statutární orgán nebo jeho člen, popřípadě odpovědný zástupce,⁵⁾ pokud je ustanoven.

(3) U fyzické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat fyzická osoba sama a též odpovědný zástupce,⁵⁾ je-li ustanoven.

(4) Dobrá pověst se zkoumá pět let zpět od podání žádosti a musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(5) Dopravní úřad provádí prověrku dobré pověsti dopravce nejméně jednou za pět let.

§ 6

Odborná způsobilost

(1) Odbornou způsobilost k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby (dále jen „odborná způsobilost“) prokazuje žadatel osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování dopravy, které vydá příslušný dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů stanovených prováděcím předpisem. Odborná způsobilost musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(2) U nákladní dopravy se prokazování odborné způsobilosti podle odstavce 1 vztahuje na dopravu provozovanou vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny.

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvlášť pro každý druh dopravy.

(4) U právnické osoby musí podmínku odborné způsobilosti splňovat statutární orgán nebo jeho člen nebo odpovědný zástupce,⁵⁾ pokud je ustanoven.

(5) U fyzické osoby musí podmínku odborné

⁵⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

způsobilosti splňovat fyzická osoba sama nebo odpovědný zástupce,⁵⁾ je-li ustanoven.

(6) Zkoušky uvedené v odstavci 1 skládá žadatel před příslušným dopravním úřadem v místě trvalého pobytu žadatele. Na zkoušky odborné způsobilosti se nevztahují předpisy o správním řízení.

(7) Odbornou způsobilost z předmětů stanovených prováděcím předpisem nahrazuje vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, pokud výuka zajišťuje znalosti požadované z hlediska odborné způsobilosti.

(8) Odbornou způsobilost, obsah a rozsah zkoušek a podrobnosti o skládání zkoušek odborné způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

(9) Odborně způsobilou k provozování mezinárodní silniční dopravy je osoba, která má kromě odborné způsobilosti prokázané podle odstavce 1 i tři roky praxe v provozování vnitrostátní silniční dopravy.

(10) Podmínku praxe v provozování silniční dopravy prokazuje žadatel předložením koncesní listiny, která byla vydána před třemi lety od podání žádosti k provozování tohoto druhu dopravy.

§ 7

Povolovací řízení

(1) O povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby, která není živností podle živnostenského zákona, rozhoduje dopravní úřad podle místa sídla nebo trvalého pobytu žadatele.

(2) Povolení se uděluje na základě žádosti osoby, která hodlá provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby.

(3) Podrobnější podmínky pro vydávání povolení k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby stanoví prováděcí předpis.

§ 8

Stanovisko k rozhodování o koncesi

(1) Ve stanovisku potřebném pro vydání nebo změnu koncese⁵⁾ dopravní úřad uvede

- a) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku dobré pověsti,
- b) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku finanční způsobilosti, jedná-li se o druh dopravy, u které se splnění této podmínky vyžaduje,
- c) druh dopravy, pro kterou se stanovisko uděluje,
- d) u nákladní dopravy údaj o tom, zda doprava bude provozována vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, a dále údaj o celkovém počtu vozidel, se kterými bude nákladní doprava provozována,
- e) dobu, na kterou se stanovisko vydává,

- f) zda je pro daný druh dopravy potřebná odborná způsobilost,
- g) zda je pro druh mezinárodní silniční dopravy dána potřebná doba praxe.

(2) Příslušným pro vydání stanoviska podle odstavce 1 je

- a) dopravní úřad v místě sídla u právnické osoby nebo trvalého pobytu u fyzické osoby,
- b) dopravní úřad, v jehož obvodu je umístěna organizační složka podniku dopravce, je-li žadatelem fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky.

(3) Dopravní úřad vydává stanovisko podle odstavce 1 nejméně na dobu pěti let, nejvýše však na dobu deseti let.

(4) Bylo-li stanovisko podle odstavce 1 vydáno na dobu určitou, zašle příslušný dopravní úřad živnostenskému úřadu, který vydal koncesi, 30 dní před koncem doby stanovené ve stanovisku stanovisko nové.

§ 9

Povinnosti podnikatele v silniční dopravě

(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen označit vozidla taxislužby, autobusy, tahače a nákladní vozidla o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny, které používá k podnikání, svým obchodním jménem a zajistit, aby ve vozidle taxislužby byla umístěna kopie protokolu o technické prohlídce. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.

(2) Podnikatel je dále povinen zajistit, aby

- a) stav technické základny pro silniční dopravu odpovídal vybavenosti a rozsahem jím provozované silniční dopravě,
- b) v každém vozidle používaném k podnikání byl při jeho provozu doklad o oprávnění k podnikání (koncesní listina, licence), nebo osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě,
- c) práce řidiče v silniční dopravě osob, pokud se provozuje autobusem, vykonávala pouze osoba bezúhonná,⁵⁾
- d) práce řidiče v mezinárodní nákladní dopravě, pokud se provozuje nákladním vozidlem o celkové hmotnosti vyšší než 7,5 tuny, vykonávala pouze osoba starší 21 let, bezúhonná,⁵⁾ která před prvním nastoupením výkonu činnosti řidiče pracovala nejméně dva roky jako řidič nákladního vozidla o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo jako řidič autobusu,
- e) práce řidiče taxislužby vykonávala pouze osoba starší 21 let, bezúhonná⁵⁾ a spolehlivá,⁵⁾ která má průkaz o způsobilosti řidiče provozovat taxislužbu ve vymezeném územním obvodu dopravního úřadu.

(3) Podnikatel je povinen dodržovat následující podmínky:

- a) doprava nesmí být provozována po uplynutí doby uvedené ve stanovisku dopravního úřadu,
- b) opravy vozidel (s výjimkou drobných oprav) musí být prováděny na plochách k tomu určených; doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory musí být archivován po dobu 2 let,
- c) odstavení a dlouhodobé stání vozidel, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, musí být zajištěno mimo veřejně přístupné pozemní komunikace, v prostorách k tomu určených,
- d) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, počet vozidel, se kterými bude provozovat dopravu, jejich státní poznávací značku, typ a užitnou hmotnost a nahlásit do třiceti dnů každou změnu v těchto údajích.

§ 9a

Osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě

(1) Osvědčení vydává příslušný dopravní úřad na základě žádosti dopravce. Dopravce musí mít ke dni zahájení provozu městské autobusové dopravy platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě.

(2) Osvědčením o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě se osvědčuje, že dopravce splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování městské autobusové dopravy,

- a) je držitelem platné koncesní listiny s udáním její doby platnosti,
- b) je držitelem platných licencí na provozování linek městské autobusové dopravy.

(3) Toto osvědčení musí být umístěno viditelně v prostoru řidiče ve všech vozidlech, která uvedený dopravce používá k provozu na linkách městské autobusové dopravy, pro které má udělenou platnou licenci.

(4) V osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě musí být uvedeno obchodní jméno, sídlo nebo místo podnikání, číslo telefonu, případně faxu dopravce, který je držitelem originálů výše uvedených dokladů, a údaj o době platnosti příslušné koncesní listiny.

HLAVA DRUHÁ

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY PRO OSOBNÍ DOPRAVU

Linková osobní doprava

§ 10

(1) Dopravce, který má koncesi nebo povolení

k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby a hodlá provozovat linkovou osobní dopravu, může zahájit její provoz pouze na základě licence k provozování linkové osobní dopravy (dále jen „licence“) udělené dopravním úřadem nebo Ministerstvem dopravy a spojů, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu.

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů rozhodují o licenci na základě žádosti dopravce. Žádost o udělení licence musí obsahovat:

- a) doklad o vydání koncese nebo povolení,
- b) formu linkové osobní dopravy, včetně určení, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu,
- c) u zvláštní formy linkové dopravy kategorie cestujících a údaje o právnické nebo fyzické osobě, pro kterou se má tato doprava provozovat,
- d) návrh jízdního řádu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- e) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplné názvy a určení výchozí a cílové zastávky (dále jen „vedení linky“) a informaci o časovém rozložení spojů linky,
- f) návrh tarifu, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- g) návrh smluvních přepravních podmínek, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,
- h) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky; toto ustanovení se nevztahuje na městskou autobusovou dopravu.

(3) K rozhodování o udělení licence je příslušný dopravní úřad, v jehož územním obvodu se bude nacházet výchozí zastávka, s výjimkou mezinárodní linkové osobní dopravy, kde je k rozhodování příslušné Ministerstvo dopravy a spojů.

§ 11

(1) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů předloží žádost o udělení licence ke stanovisku dopravním úřadům, v jejichž územním obvodu budou umístěny zastávky (dále jen „dotčený úřad“).

(2) Dotčené úřady jsou povinny vydat stanovisko ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti o udělení licence. Stanovisko musí obsahovat věcná zdůvodnění vyplývající z vyjádření obdržených při projednání žádosti dopravce. Příslušný dopravní úřad je vázán stanoviskem dotčeného úřadu o zajištění přepravní potřeby ve vnitrostátní linkové dopravě podle § 12 odst. 3 písm. b).

(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad předloží žádost o udělení licence k vyjádření

- a) obci, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,

- b) příslušnému orgánu Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,
- c) správci pozemní komunikace,⁶⁾
- d) majiteli označníku zastávky uvedené v žádosti o udělení licence.

Vyjádření musí být provedeno ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti písemnou formou a musí obsahovat věcná zdůvodnění uvedených závěrů.

(4) Na vydání stanoviska se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 12

(1) Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu nebo městskou autobusovou dopravu ve lhůtě 45 dnů od jejího podání. Jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, rozhodne Ministerstvo dopravy a spojů o žádosti o udělení licence ve lhůtě 30 dnů od doručení povolení od příslušného úřadu cizího státu pro vedení linky na území tohoto státu. Pro projednání žádosti o udělení licence platí pro příslušný dopravní úřad ustanovení § 11 odst. 3 obdobně.

(2) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb může dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů vázat udělení licence na souhlas dopravce s provozováním jiné linky nebo vedením linky odlišné od žádosti dopravce nebo na uzavření smlouvy o závazku veřejné služby (§ 19). V tomto případě dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů uděluje licenci ve veřejném zájmu na dobu jednoho roku podle vyhlášené platnosti jízdního řádu.

(3) Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů licenci neudělí, jestliže:

- a) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou zajištěny provozem jiné veřejné osobní dopravy, která je dotována státem nebo v případě městské autobusové dopravy obcemi,
- b) nesouhlasil-li dopravce s vázáním udělení licence podle odstavce 2,
- c) nebylo pro mezinárodní silniční dopravu uděleno zahraniční povolení úřadem cizího státu,
- d) se v průběhu posledních 3 let dopustil dopravce jednání uvedeného v § 15 písm. a) až c),
- e) v případě mezinárodní linkové dopravy též tehdy, jsou-li v přepravním spojení, kde má být linka vedena, přepravní potřeby uspokojivě zajištěny nejméně dvěma mezinárodními linkami provozovanými nejméně čtyřmi různými dopravci.

(4) Dopravní úřad a Ministerstvo dopravy a spojů

mohou v rozhodnutí o udělení licence stanovit podmínky provozování linkové osobní dopravy.

(5) Ve veřejném zájmu na nepřerušeném uspokojování přepravních potřeb může rozhodnout Ministerstvo dopravy a spojů o prodloužení platnosti udělené licence pro mezinárodní linkovou dopravu na dobu nejvýše 90 dnů od podání žádosti, aniž by dodrželo postup uvedený v § 11 a lhůtu uvedenou v odstavci 1.

§ 13

V rozhodnutí o licenci dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů uvede:

- a) formu linkové osobní dopravy, včetně údaje, zda jde o městskou, vnitrostátní nebo mezinárodní dopravu; u zvláštní linkové dopravy kategorie cestujících,
- b) označení a vedení linky,
- c) datum zahájení provozu linkové osobní dopravy, tento termín musí být stanoven v závislosti na dodržení lhůt schválení jízdního řádu, předání schváleného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních řádech a jeho uveřejnění v celostátním informačním systému o jízdních řádech,
- d) dobu, na kterou se licence uděluje,
- e) případný rozsah bezbariérové přepravy cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace,
- f) další zpřesňující podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne.

§ 14

(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb, v zájmu bezpečnosti dopravy, na základě neplánované uzavírky nebo na základě žádosti dopravce dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů zahájí řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.

(2) V rámci řízení o změně rozhodnutí podle odstavce 1 mohou dopravní úřad a Ministerstvo dopravy a spojů uložit dopravci rozšíření podmínek nebo jejich změnu oproti předchozímu rozhodnutí o udělení licence.

§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů licenci může odejmout, jestliže držitel licence

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,

⁶⁾ Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

- b) neplní podmínky stanovené v licenci,
- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.

§ 16

Licence pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) zánikem koncese nebo povolení,
- c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence,
- d) uplynutím 30 dnů od smrti fyzické osoby, která je držitelem licence,
- e) rozhodnutím dopravního úřadu nebo rozhodnutím Ministerstva dopravy a spojů, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, o odejmutí licence.

§ 17

Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy a spojů. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy a spojů, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy a spojů může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy a spojů v Obchodním věstníku.

(4) Z důvodu veřejného zájmu, zásahu vyšší moci nebo neplánované uzavírky může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují na jízdní řády městské autobusové dopravy provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, obsah, vyhlášení a vyvěšování jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Povinnosti dopravce ve veřejné linkové dopravě

Dopravce ve veřejné linkové dopravě je povinen

- a) zahájit provoz na lince ke dni, který je stanoven v licenci, a provoz linky udržovat po dobu platnosti licence,
- b) vydat a uveřejnit schválený jízdní řád, jeho změny, smluvní přepravní podmínky a tarif,
- c) provozovat dopravu podle schváleného jízdního řádu, smluvních přepravních podmínek a tarifu,
- d) spojem uvedeným v jízdním řádu přepravit každého, jsou-li splněny smluvní přepravní podmínky a tarif a nebrání-li tomu okolnosti, které dopravce nemůže odvrátit nebo jim zabránit,
- e) označit vozidlo příslušné linky názvem výchozí a cílové zastávky spoje, u městské autobusové dopravy pouze názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,
- f) zřídit označnickou zastávku, pokud zastávka nebyla označnickou vybavena, na všech označnických vyvěsit schválený jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky; u zastávky městské autobusové dopravy určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,
- g) zajistit údržbu označnické zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu), pokud je jeho majitelem, nebo přispívat na jeho údržbu majiteli označnické a dalšího zastávkového vybavení na smluvním základě,
- h) pečovat o bezpečnost přepravovaných osob a jejich zavazadel a zabezpečit první pomoc a náhradní dopravu v případě, že se stane účastníkem dopravní nehody nebo má technickou závadu, pro kterou nelze spoj dokončit,
- i) vytvářet podmínky pro přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace.

§ 18a

Vztahy mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy

(1) Řidič a průvodčí vozidla veřejné linkové dopravy nebo jiná osoba pověřená dopravcem veřejné linkové dopravy a vybavená kontrolním odznakem a průkazem dopravce (dále jen „pověřená osoba“) je

oprávněna dávat cestujícím pokyny a příkazy k zajištění jejich bezpečnosti, bezpečnosti a plynulosti dopravy nebo bezpečnosti ostatních cestujících. Pověřená osoba je oprávněna

- a) vyloučit z přepravy cestujícího, který se na výzvu pověřené osoby neprokáže platným jízdním dokladem a nesplní povinnost zaplatit jízdné a přírážku, vyloučit z přepravy cestujícího nebo uložit cestujícímu zaplatit přírážku, pokud přes upozornění nedodrží přepravní řád, pokyny a příkazy pověřené osoby, znečišťuje vozidlo nebo pokud svým chováním ruší klidnou přepravu cestujících nebo ostatní cestující jinak obtěžuje; vyloučením z přepravy nesmí být ohrožena bezpečnost a zdraví cestujícího,
- b) nepřipustit k přepravě nebo vyloučit z přepravy zavazadlo cestujícího nebo zvíře s ním přepravované, pokud jsou překážkou bezpečné a pohodlné přepravy cestujících nebo ohrožují zdraví cestujících nebo pokud jejich přepravu neumožňují přepravní podmínky, zejména obsaditelnost vozidla,
- c) uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplatit přírážku nebo vyžadovat od cestujícího prokázání totožnosti.

(2) Cestující je povinen

- a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,
- b) dbát pokynů a příkazů pověřené osoby, které směřují na zajištění bezpečnosti a plynulosti dopravy, jeho bezpečnosti nebo bezpečnosti ostatních cestujících,
- c) na výzvu pověřené osoby se prokázat platným jízdním dokladem; neprokáže-li se platným jízdním dokladem, zaplatit jízdné a přírážku nebo prokázat svoji totožnost,
- d) na výzvu pověřené osoby zaplatit přírážku za nedodržení přepravního řádu nebo pokynu a příkazu pověřené osoby nebo za znečištění vozidla nebo za rušení klidné přepravy cestujících nebo jiné obtěžování cestujících.

(3) Výši přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky nesmí přesáhnout částku 1 000 Kč.

(4) Porušení povinností cestujícího podle odstavce 2, kterým ohrozí pověřenou osobu, je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

§ 18b

Přepravní řád

(1) Podmínky, za nichž se přepravují osoby, jejich zavazadla a věci a zvířata s nimi přepravovaná v silniční

dopravě a integrované dopravě, stanoví přepravní řád a tarif. V přepravním řádu se uvede zejména

- a) vznik a ukončení přepravní smlouvy mezi dopravcem a cestujícím a způsob prokazování jejího vzniku,
- b) náležitosti jízdního dokladu, způsob placení jízdného a posuzování platnosti jízdních dokladů (včetně případů, kdy se na přepravě podílí více dopravců),
- c) podmínky, za nichž si lze předem zakoupit místo k sezení,
- d) podmínky přepravy dětí, dětských kočárků, cestujících s omezenou schopností pohybu a orientace a vozíků pro invalidy,
- e) způsob vracení jízdného při neprovedení přepravy,
- f) rozsah a podmínky přepravy zavazadel, včetně podmínek, za nichž si lze jako zavazadlo vzít nebezpečné věci,
- g) podmínky přepravy zvířat,
- h) podmínky přepravy autobusových zásilek.

(2) Přepravní řád stanoví vyhláškou Ministerstvo dopravy a spojů. Dopravce může v přepravních podmínkách odlišně od přepravního řádu stanovit podmínky uvedené v odstavci 1 písm. c), f), g) a h).

§ 18c

Náhradní autobusová doprava

(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenou drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu.¹⁾ Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 45 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti silničního provozu schváleno Policií České republiky.

(3) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 je povinen označit vozidlo použité pro náhradní autobusovou dopravu slovy „náhradní doprava“. Ustanovení § 18 písm. e) se použijí přiměřeně.

(4) Náhradní doprava musí umožnit přepravu osob s omezenou schopností pohybu a orientace v rozsahu odpovídajícím přerušené drážní dopravě na dráze.

¹¹⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 19

Závazky veřejné služby

(1) Závazkem veřejné služby v silniční dopravě pro cizí potřeby (dále jen „závazek veřejné služby“) se rozumí závazek, který dopravce přijal ve veřejném zájmu a který by jinak pro jeho ekonomickou nevýhodnost nepřijal nebo by jej přijal pouze zčásti. Závazek veřejné služby sjednává s dopravcem stát a hradí dopravci prokazatelnou ztrátu vzniklou jeho plněním.

(2) Závazek veřejné služby spočívá v

- a) závazku provozu, kterým je závazek dopravce zajistit provozování veřejné linkové dopravy plynule a pravidelně podle schváleného jízdního řádu, včetně provozování doplňkových přepravních služeb,
- b) závazku přepravy, kterým je závazek dopravce přepravit cestující za speciální cenu při splnění zvláštních podmínek,
- c) závazku tarifním, kterým je závazek dopravce přepravit cestující nebo věci za regulovanou cenu podle cenových předpisů, která je nižší než ekonomické jízdné nebo dovozné.

(3) Závazek veřejné služby ve veřejné linkové dopravě vzniká na základě písemné smlouvy uzavřené mezi dopravním úřadem, nebo jedná-li se o mezinárodní veřejnou linkovou dopravu, Ministerstvem dopravy a spojů a dopravcem.

(4) V případě, že závazkem veřejné služby podle odstavce 3 vzniká dopravci povinnost provozovat veřejnou linkovou dopravu, na kterou nemá licenci, zahájí příslušný dopravní úřad řízení o udělení licence bez návrhu dopravce.

§ 19a

Dopravní obslužnost

(1) Základní dopravní obslužností územního obvodu okresu je zajištění přiměřené dopravy po všechny dny v týdnu z důvodu veřejného zájmu, především do škol, do úřadů, k soudům, do zdravotnických zařízení poskytujících základní zdravotní péči a do zaměstnání, včetně dopravy zpět, přispívající k trvale udržitelnému rozvoji tohoto územního obvodu. Rozsah podílu státu na jejím zajištění ve veřejném zájmu stanoví podle místních podmínek územního obvodu okresu a výše rozpočtových prostředků, které jsou k dispozici, příslušný okresní úřad.

(2) Rozhodováním o udělení licence jednotlivým dopravcům a schvalováním jízdních řádů dopravců se zabezpečuje základní dopravní obslužnost vzájemným propojením jednotlivých linek a spojů a jejich propojením s drážní dopravou. V případě, že se tímto způsobem nezabezpečí potřebná základní dopravní obslužnost, je dopravní úřad oprávněn použít ustanovení § 19 o závazcích veřejné služby.

§ 19b

Prokazatelná ztráta

(1) Prokazatelnou ztrátu vzniklou dopravci v důsledku zajišťování dopravní obslužnosti plněním závazků veřejné služby jsou povinny nahradit:

- a) dopravní úřad z rozpočtu okresního úřadu, jedná-li se o zajišťování základní dopravní obslužnosti veřejnou vnitrostátní linkovou dopravou nebo linkami veřejné městské linkové dopravy, které zabezpečují dopravu v rámci závazku veřejné služby mimo území města,
- b) Ministerstvo dopravy a spojů, jedná-li se o zajišťování základní dopravní obslužnosti mezinárodní veřejnou linkovou dopravou.

(2) Povinnou součástí smlouvy o závazku veřejné služby je dopravcem předložený předběžný odborný odhad prokazatelné ztráty za celé období, na které se závazek veřejné služby uzavírá. Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů uhradí prokazatelnou ztrátu nejvýše ve výši tohoto předběžného odborného odhadu zvýšeného pouze o nepředvídatelné prokazatelné náklady.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů jsou oprávněny v rámci výkonu státního odborného dozoru kontrolovat použití finančních prostředků na zajištění dopravní obslužnosti veřejnou linkovou dopravou z rozpočtu okresního úřadu nebo ze státního rozpočtu.

(4) Zajišťuje-li dopravce přepravní služby mimo závazky veřejné služby nebo jiné činnosti, je povinen vést oddělené účetnictví závazků veřejných služeb. Finanční prostředky určené k úhradě prokazatelné ztráty nesmí být použity k jiným účelům.

(5) Vymezení prokazatelné ztráty, způsob výpočtu předběžného odborného odhadu prokazatelné ztráty, způsob výpočtu prokazatelné ztráty, pravidla na přidělování finančních prostředků z příslušných rozpočtů, doklady, kterými musí být výpočty prokazatelné ztráty doloženy, a způsob výkonu státního odborného dozoru nad financováním dopravní obslužnosti stanoví prováděcí předpis.

§ 19c

Ostatní dopravní obslužnost

(1) Ostatní dopravní obslužností je zajištění dopravních potřeb územního obvodu obce nad rámec základní dopravní obslužnosti územního obvodu okresu. Na zajištění ostatní dopravní obslužnosti uzavírá obec s dopravcem závazek veřejné služby a hradí ze svého rozpočtu prokazatelnou ztrátu vzniklou dopravci plněním závazku veřejné služby.

(2) Pro závazky veřejné služby a prokazatelnou ztrátu v ostatní dopravní obslužnosti platí přiměřeně § 19, 19a a 19b.

§ 20

Vlastníci a správci pozemních komunikací

(1) Vlastníci a správci pozemních komunikací na trase linky jsou povinni strpět umístění zařízení pro označení zastávky jen v nezbytně nutném rozsahu. Vznikne-li vlastníku pozemní komunikace v důsledku umístění zařízení pro označení zastávky majetková újma, je zřizovatel označníku zastávky povinen zaplatit za vzniklou újmu náhradu.

(2) Umístění označníku zastávky podle odstavce 1 není zvláštním užíváním pozemní komunikace podle zvláštního předpisu.⁶⁾

§ 21

Taxislužba

(1) Provozovatel taxislužby je povinen vozidlo taxislužby označit střešní svítlnou s nápisem „TAXI“ a vybavit jej úředně ověřeným, řádně registrujícím a zaplombovaným taxametrem. Provozovatel taxislužby je oprávněn provozovat taxislužbu pouze vozidlem, kterému bylo přiděleno dopravním úřadem evidenční číslo. Podrobnosti k náležitostem evidence vozidel taxislužby stanoví prováděcí předpis. Vozidlo, které je evidováno jako vozidlo taxislužby, není přípustné využívat k provozování jiného druhu silniční dopravy mimo dopravu pro soukromou potřebu.

(2) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby řidič při provozování taxislužby používal taxametr podle odstavce 1 a vydal cestujícímu z tiskárny taxometru doklad o zaplacení jízdného.

(3) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby k provozování taxislužby bylo užito pouze vozidel úplně vybavených a označených předepsaným způsobem. Způsob označení a podrobnosti o technických podmínkách provozování taxislužby, zejména podrobnosti o označení vozidla a náležitostech dokladů souvisejících s provozováním taxislužby, stanoví prováděcí předpis.

(4) Provozovatel taxislužby je povinen do sedmi dnů písemně oznámit zahájení provozování taxislužby na území obce nebo obcí dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu se obec nebo obce nacházejí. V písemném oznámení provozovatel taxislužby uvede

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li provozovatelem právnická osoba, nebo obchodní jméno, trvalý pobyt, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li provozovatelem fyzická osoba,
- b) číslo, pod kterým byla vydána koncese,
- c) jméno, příjmení a rodné číslo všech řidičů taxislužby,

- d) datum zahájení provozování taxislužby na území obce nebo obcí.

Písemné oznámení provozovatel taxislužby doloží

- kopií koncese,
- prohlášením o bezúhonnosti a spolehlivosti všech řidičů taxislužby a doklady dosvědčujícími bezúhonnost a spolehlivost¹⁾ všech řidičů taxislužby, pokud si je dopravní úřad vyžádá,
- osvědčením obce o složení zkoušky řidiče taxislužby z místopisu, z právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele a ze znalosti obsluhy taxometru, pokud obec v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce,
- údaji o typu, státní poznávací značce a evidenčním čísle vozidla, pokud mu bylo již přiděleno, kterým v územním obvodu dotčeného dopravního úřadu hodlá provozovat taxislužbu.

Dále je povinen do sedmi dnů písemně oznámit tomuto dopravnímu úřadu veškeré změny uvedených údajů a datum případného ukončení provozování taxislužby.

(5) Provozovatel taxislužby nesmí umístit na vozidle žádnou reklamu, a to jak vně, tak i uvnitř vozidla, s výjimkou reklamy radiodispečinku, přes který lze službu objednat. Používání reklamních štítů umístěných na střeše vozidla se zakazuje.

(6) Dopravní úřad na základě písemného oznámení vystaví pro řidiče provozovatele taxislužby průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby provozovat taxislužbu ve vymezeném územním obvodu dopravního úřadu. Dopravní úřad průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby odebere, pominou-li podmínky pro jeho vydání. Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby byl umístěn na viditelném místě ve vozidle taxislužby. Provozovatel jiné osobní silniční dopravy pro cizí potřeby, než je taxislužba, je povinen zajistit, aby jím používané osobní automobily nebyly označeny způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby a aby jím poskytované přepravní služby nebyly nabízeny způsobem s taxislužbou zaměnitelným. Provozovatel jiné osobní silniční dopravy je zároveň povinen zajistit, aby jím používané vozidlo bylo označeno předepsaným způsobem. Podrobnosti označení vozidel jiné osobní silniční dopravy stanoví prováděcí předpis.

(7) Obec může stanovit v samostatné působnosti^{6b)} obecně závaznou vyhláškou obce jako podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu

^{6b)} Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

spotřebitele, znalosti obsluhy taxametru a způsob provádění zkoušky.

(8) Obec je oprávněna vymezit část veřejné pozemní komunikace jako stanoviště vozidel taxislužby a vyznačit tento prostor dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.^{6c)} Současně je obec oprávněna v samostatné působnosti^{6b)} stanovit obecně závaznou vyhláškou obce pro tato stanoviště Provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti taxislužby. Provozní řád se zveřejní v místě stanoviště.

§ 21a

(1) Dopravní úřad

- a) vystaví na základě písemného oznámení provozovatele taxislužby pro řidiče provozovatele taxislužby průkaz způsobilosti řidiče taxislužby provozovat taxislužbu počínající ve vymezeném územním obvodu dopravního úřadu,
- b) stanoví provozovateli taxislužby přepravní podmínky provozování taxislužby,
- c) odebere průkaz způsobilosti řidiče taxislužby, pokud má důvody pro jeho vydání.

(2) Provozovatel taxislužby zajistí

- a) aby průkaz způsobilosti řidiče taxislužby byl umístěn na viditelném místě ve vozidle taxislužby,
- b) dodržování přepravních podmínek taxislužby ve vymezeném územním obvodu,
- c) předání průkazu způsobilosti řidiče taxislužby místně příslušnému dopravnímu úřadu, který odebral průkaz způsobilosti řidiče taxislužby,
- d) zpřístupnění přepravních podmínek cestujícímu na dostupném místě uvnitř vozidla taxislužby,
- e) v případě trvalého vyřazení vozidla taxislužby z evidence okamžité odstranění povinného označení umístěného na vozidle taxislužby a demontáž taxametru.

§ 21b

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen zajistit, aby jím používané osobní automobily nebyly označeny způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby a aby jím poskytované přepravní

služby nebyly nabízeny způsobem s taxislužbou zaměnitelným.

(2) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu.

(3) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávky přepravní služby uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy.

(4) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je dále povinen zajistit, aby

- a) koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu byla vystavena na viditelném místě uvnitř vozidla,
- b) přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla.

ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁷⁾ (dále jen „Dohoda ADR“), a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(4) Ministerstvo dopravy a spojů může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(5) Ministerstvo dopravy a spojů je oprávněno

^{6c)} Vyhláška č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů. Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

podle Dohody ADR pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR, spočívajících v zajištění povinného školení a vydávání osvědčení řidičům vozidel přepravujících nebezpečné věci a v ověřování technické způsobilosti vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

§ 23

(1) Subjekt předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen „odesílatel“) je povinen podle Dohody ADR zejména

- a) zatřídit, zabalit a označit nebezpečné věci,
- b) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky, pokud ji provádí,
- c) nepředat k přepravě nebezpečné věci, jejichž přeprava není dovolena,
- d) předat dopravci v písemné formě pokyny pro řidiče,
- e) uvést správně a úplně údaje v nákladním listě, včetně prohlášení,
- f) předat řidiči kopii povolení podle zvláštních právních předpisů,^{7a)}
- g) přezkoumat před nakládkou průvodní doklady a provést vizuální kontrolu, zda vozidlo a jeho zařízení splňují předepsaná ustanovení,
- h) označit kontejnery,
- i) zabezpečit předepsané školení ostatních osob podílejících se na přepravě.

(2) Dopravce je povinen podle Dohody ADR při přepravě nebezpečných věcí zejména

- a) použít pouze vozidla, která jsou k tomu způsobilá,
- b) zabezpečit, aby řidič měl povinnou výbavu, včetně výstražných oranžových tabulek, případně bezpečnostních značek,
- c) zabezpečit přítomnost závozníka ve vozidle, pokud je to předepsáno,
- d) zabezpečit, aby přepravu prováděli pouze řidiči, kteří jsou k tomu vyškoleni,
- e) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě,

f) zajistit, aby řidič

1. měl během přepravy s sebou a na požádání předložil oprávněným osobám ke kontrole průvodní doklady, funkční hasicí přístroje, povinnou výbavu vozidla,
2. nepřevzal k přepravě a nepřepravoval kus, jehož obal je poškozen nebo netěsný,
3. provedl v případě nehody nebo mimořádné události opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče,
4. dodržel předpisy týkající se nakládky, vykládky a manipulace, pokud ji sám provádí, včetně zákazu společné nakládky, provozu vozidla a dozoru nad vozidly.

(3) Povinnosti odesílatele a dopravce musí být zajištěny i v případě, že jde o přepravu pro vlastní potřeby.

§ 24

zrušen

§ 25

zrušen

ČÁST IV

PROVOZOVÁNÍ MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY A PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ZAHRANIČNÍMI PROVOZOVATELI

§ 26

Pro provozování mezinárodní silniční dopravy platí ustanovení tohoto zákona, pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů.

§ 27

Na zahraniční dopravce se nevztahují ustanovení o označení vozidel a vedení záznamu o provozu vozidla. Zahraniční dopravci a osádky jejich vozidel jsou však povinni vést záznamy o dodržování doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku.

§ 28

Koncese nebo povolení k provozování mezinárodní silniční dopravy nenahrazuje rozhodnutí úřadu cizího státu, po jehož území má být doprava uskutečněna.

§ 29

(1) Tuzemský dopravce musí mít k provozování mezinárodní silniční dopravy osob zahraniční povolení podle mezinárodní smlouvy nebo právního řádu cizího státu, do něhož nebo přes nějž se přeprava provádí.

(2) Žádost o zahraniční povolení tuzemský dopravce podá na Ministerstvo dopravy a spojů nejmeně 45 dnů před zamýšlenou přepravou osob, nebo jedná-li se o linkovou osobní dopravu, nejmeně sedm měsíců před zamýšleným zahájením provozu.

§ 30

(1) Předá-li cizí stát na základě mezinárodní smlouvy České republice pro tuzemské dopravce hromadně dohodnutý počet neadresných zahraničních vstupních povolení pro přepravu, rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů o přidělení zahraničního vstupního povolení na základě žádosti tuzemského dopravce. Ministerstvo dopravy a spojů může přidělováním zahraničních vstupních povolení pověřit právníkou osobou.

(2) V přiděleném zahraničním vstupním povolení Ministerstvo dopravy a spojů nebo pověřená právníká osoba vyznačí obchodní jméno tuzemského dopravce a dobu platnosti. Podmínky přidělování zahraničních vstupních povolení stanoví prováděcí předpis včetně řešení úhrady vynaložených nákladů spojených s přidělením těchto povolení.

(3) Na vydání povolení podle odstavců 1 a 2 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 31

(1) Zahraniční dopravce může uskutečnit silniční dopravu do místa na území České republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území České republiky, jakož i přes území České republiky (tranzitem) jen na základě přiděleného vstupního povolení České republiky. O vstupních povoleních rozhoduje Ministerstvo dopravy a spojů.

(2) Vstupní povolení lze přidělit pouze zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Vstupní povolení se u zahraničního dopravce nevyžaduje, jedná-li se o silniční dopravu osobním automobilem pro vlastní potřebu nebo jedná-li se o příležitostnou dopravu formou okružní jízdy či formou přepravy cestujících na určené místo s následující zpáteční jízdou neobsazeného vozidla.

§ 32

(1) Pokud nestanoví jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů, jsou zahraniční dopravci oprávněni provozovat silniční dopravu mezi místy ležícími na území České republiky jen na základě zvláštního povolení Ministerstva dopravy a spojů.

(2) Zvláštní povolení může být vydáno jen zahraničnímu dopravci, který je podle předpisů platných ve

státě, na jehož území má sídlo nebo bydliště, oprávněn provozovat mezinárodní silniční dopravu.

(3) Zvláštní povolení se uděluje k provedení jednoho přepravního výkonu nebo na omezený nebo neomezený počet výkonů v určitém časovém období, nejvýše na dobu jednoho roku.

§ 33

Ministerstvo dopravy a spojů může zahraničnímu dopravci při závažném nebo opakovaném porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona zakázat provozování dopravy na území České republiky na určitou dobu, nejdéle na dobu pěti let.

ČÁST V

STÁTNÍ SPRÁVA A STÁTNÍ ODBORNÝ DOZOR V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 34

(1) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady, orgán kraje v přenesené působnosti a Ministerstvo dopravy a spojů. Dopravní úřady vykonávají ve svém územním obvodu státní odborný dozor nad financováním dopravní obslužnosti a ve všech věcech, které nenáleží krajům v přenesené působnosti a Ministerstvu dopravy a spojů. Orgán kraje v přenesené působnosti vykonává ve svém územním obvodu státní odborný dozor nad prací osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě, ve věcech mezinárodní dopravy osob s výjimkou autobusové linkové dopravy a nad silniční nákladní dopravou provozovanou zahraničními dopravci. Ministerstvo dopravy a spojů vykonává státní odborný dozor v mezinárodní autobusové linkové silniční dopravě osob a nad financováním dopravní obslužnosti. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda provozují dopravu podle uděleného povolení.

(2) Osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru je oprávněna v souvislosti s výkonem dozoru, pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak, vstupovat do provozoven a všech prostor souvisejících s vykonávanou činností, nahlížet do dokladů a evidencí týkajících se provozování silniční dopravy. Dopravce je povinen osobě pověřené výkonem státního odborného dozoru umožnit výkon uvedeného oprávnění. Řidič vozidla je povinen předložit těmto osobám doklady, které musejí být ve vozidle při jeho provozu podle tohoto zákona.

(3) Při výkonu státního odborného dozoru je osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru povinna prokázat se dokladem o pověření. Doklad o pověření musí obsahovat jméno pověřené osoby, roz-

sah jejího oprávnění a musí být potvrzen orgánem, který jej vydal.

(4) Vrchní státní dozor vykonává ve všech věcech silniční dopravy Ministerstvo dopravy a spojů. Vrchní státní dozor dozírá na výkon státního odborného dozoru vykonávaného orgánem kraje v přenesené působnosti a dopravními úřady. Na osoby pověřené výkonem vrchního státního dozoru se vztahují při výkonu dozoru oprávnění a povinnosti podle odstavců 2 a 3. Dopravní úřady, orgán kraje v přenesené působnosti a dopravci jsou povinni osobě pověřené výkonem vrchního státního dozoru umožnit výkon dozoru a k tomu účelu poskytnout veškeré informace a doklady o činnosti státního odborného dozoru.

§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožování provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

§ 35

(1) Dopravní úřad, orgán kraje v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o provozu vozidla, nebo nezajistí řádné vedení záznamu o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 2,
- b) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a údaj o době odpočinku, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 3,
- c) neuschovává záznamy o provozu vozidla nebo záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po stanovenou dobu,
- d) používá v silniční dopravě vozidla, od jejichž technické prohlídky a měření emisí uplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis,^{3a)}
- e) nemá řádně označené vozidlo,
- f) nedodržuje ustanovení přepravního řádu,
- g) poruší ustanovení § 9 odst. 2, 3 nebo § 9a,
- h) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech,
- i) nezajistí údržbu označnicku zastávky a dalšího za-

stávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu).

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který

- a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,
- b) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku při práci řidičů,
- c) nedodržuje mezinárodní dohody v silniční dopravě,
- d) nedodržuje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci,
- e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád,
- f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,
- g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence dopravu na lince.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který

- a) nabízí či poskytuje přepravní služby anebo přijme objednávku přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8, aniž by byl oprávněn k provozování taxislužby,
- b) nabízí či poskytuje přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8 vozidlem, které není evidováno jako vozidlo taxislužby,
- c) označí vozidlo, které není evidováno jako vozidlo taxislužby, způsobem zaměnitelným s taxislužbou nebo vybaví takové vozidlo taxametrem,
- d) provozuje vozidlem evidovaným jako vozidlo taxislužby jiný druh silniční dopravy pro cizí potřeby,
- e) poskytuje přepravní služby formou příležitostné osobní silniční dopravy, aniž předem provede záznam objednávky v evidenční knize objednávek nebo nezajistí, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky přepravní služby, nebo neoznačí vozidlo příležitostné osobní silniční dopravy stanoveným způsobem,
- f) nezajistil, aby řidič vozidla, které je evidováno jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci, plnil přepravní podmínky, které byly stanoveny místně příslušným dopravním úřadem jako závazné v územním rozsahu jeho působnosti,
- g) nezajistil dodržování Provozního řádu stanoviště taxislužby řidičem vozidla, které je evidováno

jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci,

- h) poruší ustanovení § 21,
- i) nedodržuje podmínky pro provozování taxislužby stanovené tímto zákonem,
- j) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence,
- k) neumožní výkon státního odborného dozoru a vrchního státního dozoru.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč dopravci nebo odesílateli, který nedodrží podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Dopravní úřad uloží pokutu až do výše 500 000 Kč osobě, která

- a) neodstranila zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,
- b) svojí činností poškodila zařízení veřejné linkové dopravy,
- c) způsobila přerušení provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů zašle opis pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu.

(7) Při placení a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{7c)}

§ 35a

Návrh na zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů podá u příslušného živnostenského úřadu návrh na zrušení živnostenského oprávnění⁵⁾ tomu dopravci, který závažným způsobem porušil podmínky stanovené tímto zákonem.

(2) Závažným porušením podmínek stanovených tímto zákonem je ztráta dobré pověsti a skutečnost, kdy je opakovaně uložena pokuta podle tohoto zákona. Pro účely tohoto zákona se opakovaně uloženou pokutou rozumí

- a) více než dvakrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 1, nebo
- b) více než dvakrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 2 nebo 3.

(3) Za závažné porušení podmínek stanovených tímto zákonem je považováno také uložení pokuty po-

dle ustanovení § 35 odst. 4 v období posledních třech let.

(4) Do součtu uložených pokut podle odstavce 2 se zahrnují všechny pokuty uložené od účinnosti tohoto zákona.

§ 35b

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky při provádění kontroly podle § 37 odst. 1 tohoto zákona jsou oprávněny v případě, že se jedná o dopravce, který má bydliště nebo sídlo mimo území České republiky, vybrat kauci, a to v rozmezí od 10 000 Kč do 50 000 Kč podle závažnosti porušené povinnosti.

(2) Nesloží-li řidič, který při kontrole zastupuje dopravce, požadovanou kauci, jsou orgány Policie České republiky oprávněny znehybnit vozidlo, které ke spáchání správního deliktu použil, a umístit je na odstavném parkovišti vyhrazeném pro tato vozidla. Náklady s tím spojené jdou k tíži dopravce.

(3) Při výběru kauce jsou orgány Policie České republiky povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat protokol o zjištěném porušení a dát řidiči možnost, aby se k tomuto zjištění vyjádřil nebo jej poučil o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů k příslušnému dopravnímu úřadu. Vzor stvrzenky upraví prováděcí předpis.

(4) Dnem předání kauce a protokolu o zjištění porušení povinností je zahájeno správní řízení vedené příslušným dopravním úřadem. Řízení před dopravním úřadem a lhůty pro vydání správního rozhodnutí se řídí obecnými předpisy o správním řízení.

(5) Pokud se řidič ve lhůtě nevyjádří, považuje dopravní úřad jeho mlčení za souhlas a je oprávněn o správním deliktu rozhodnout i bez jeho vyjádření. Rozhodnutí o uložení pokuty za porušení tohoto zákona a o zápočtu kauce na tuto pokutu zašle dopravní úřad účastníkovi řízení do ciziny, a to ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení. Doručování rozhodnutí se řídí obecnými předpisy o správním řízení.

(6) Vozidlo, které bylo znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti orgány Policie České republiky, se dopravci vydá po zaplacení požadované kauce, respektive po zaplacení pokuty uložené dopravním úřadem za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti orgány Policie České republiky.

§ 36

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad, orgán kraje

^{7c)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy a spojů o porušení uvedených povinností dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

(3) Pokuty uložené podle tohoto zákona jsou příjmem státního rozpočtu. Uloží-li pokutu dopravní úřad, který není součástí okresního úřadu, je pokuta příjmem obce.

§ 37

(1) Orgány Policie České republiky v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu podle zvláštního předpisu⁸⁾ kontrolují, zda je vozidlo v provozu vybaveno doklady předepsanými tímto zákonem, zda vozidlo v provozu je stanoveným způsobem označeno nebo jinak vybaveno a zda jsou dodržovány doby řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a doby odpočinku řidičů.

(2) Orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce v rámci dozoru nad bezpečností práce podle zvláštního předpisu⁹⁾ kontrolují splnění podmínek stanovených tímto zákonem, pokud souvisejí s bezpečností práce.

(3) Orgány podle odstavců 1 a 2 jsou zjištěná porušení povinny oznámit místně příslušnému dopravnímu úřadu.

§ 38

(1) Celní úřady na státních hranicích kontrolují, zda osádky vozidel, která překračují hranice, mají předepsané doklady o oprávnění k mezinárodní silniční dopravě, doklady o dodržení předepsané doby řízení vozidla a odpočinku, zda se nejedná o zahraničního dopravce, kterému Ministerstvo dopravy a spojů zakázalo provozovat silniční dopravu na území České republiky, a zda tuzemský dopravce používá vozidlo, jehož technický stav byl shledán vyhovujícím při technické kontrole, od které neuplynula doba stanovená zvláštním zákonem.

(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady na státních hranicích kontrolují, zda osádka vozidla je podle Dohody ADR vybavena předepsanými řádně vyplněnými doklady a zda tato vozidla jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.

(3) V případě nesplnění stanovených podmínek

jsou celní úřady oprávněny nepropustit vozidlo ke vstupu do České republiky nebo k výstupu z České republiky.

(4) Celní úřad může v odůvodněných případech vydat se souhlasem Ministerstva dopravy a spojů zahraničnímu dopravci náhradní vstupní povolení.

ČÁST VI

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 39

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

Krizový stav v silniční nákladní dopravě

§ 39a

(1) Ministerstvo dopravy a spojů

- a) kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,
- b) vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,
- c) sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy a spojů průběžně informace o počtu dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud

- a) převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo
 - b) způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy nepřůjezdnost pozemních komunikací,
- a hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu do-

⁸⁾ Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 396/1992 Sb.).

pravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

- a) dočasný zákaz vydávání koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy,
- b) dočasný zákaz změn koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a
- c) podmínky provádění těchto zákazů.

§ 40

(1) Dopravci, kteří provozují silniční dopravu (veřejná linková doprava, mezinárodní autobusová doprava a mezinárodní nákladní doprava) na základě koncese podle živnostenského zákona, jsou povinni předložit do tří let od účinnosti tohoto zákona příslušnému živnostenskému úřadu osvědčení o odborné způsobilosti pro provozování dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci osvědčení, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Dopravci, kteří provozují linkovou osobní dopravu na základě koncese, jsou povinni uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence (§ 10). Do doby rozhodnutí dopravního úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu, Ministerstva dopravy a spojů se tito dopravci považují za dopravce, kterým byla udělena licence podle tohoto zákona.

§ 40a

(1) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy nebo nákladními vozidly o užitné hmotnosti vyšší než 3,5 tuny nebo celkové hmotnosti vyšší než 6 tun na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2000 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi provozování silniční dopravy. Nepředloží-li v této lhůtě dopravci potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(2) Provozovatelé taxislužby, kteří provozují taxislužbu přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona zaslat příslušnému dopravnímu úřadu písemné oznámení podle § 21 odst. 4 s výjimkou osvědčení

obce o složení zkoušky řidiče taxislužby, které jsou povinni předložit ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti vyhlášky obce. Nezašlou-li provozovatelé taxislužby ve stanovených lhůtách tato oznámení, nejsou oprávněni provozovat taxislužbu v příslušném územním obvodu.

§ 40b

(1) Finanční způsobilost u dopravců, kterým byla vydána koncese přede dnem účinnosti tohoto zákona, se prokazuje ve výši 220 000 Kč pro jedno vozidlo a 110 000 Kč pro každé další vozidlo o celkové hmotnosti 6 tun a více nebo ve výši 40 000 Kč pro každé další vozidlo do 6 tun celkové hmotnosti. Stanovené částky platí pouze pro vozidla, kterými dopravce provozoval dopravu ke dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(3) Od 1. ledna 2003 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(4) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2003 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

(5) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(6) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředloží-li v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.

¹⁰⁾ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.

§ 41

Zmocňovací ustanovení

(1) Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zákazů podle § 39c.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů vydá prováděcí předpis k provedení § 3 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 2 a 3, § 4a odst. 6, § 6 odst. 1, § 6 odst. 8, § 7 odst. 3, § 9 odst. 1, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 19b odst. 5, § 21 odst. 1, 3 a 6, § 22 odst. 5, § 30 odst. 2 a § 35b odst. 3.

(3) Obec může obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky provozování taxislužby podle § 21 odst. 7 a 8.

§ 42

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.

§ 43

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

* * *

Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, nabyl účinnosti dnem 1. července 1995.

Zákon č. 304/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb., nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1998, s výjimkou ustanovení § 4a, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Zákon č. 150/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. července 2000.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

2

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům (zákon o vlastnictví bytů), jak vyplývá ze změn provedených nálezem Ústavního soudu uveřejněným pod č. 280/1996 Sb., zákonem č. 97/1999 Sb. a zákonem č. 103/2000 Sb.

ZÁKON,

kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám
a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům
(zákon o vlastnictví bytů)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

(1) Tento zákon upravuje spoluvlastnictví budovy, u něhož spoluvlastník budovy je vlastníkem bytu nebo nebytového prostoru jako prostorově vymezené části budovy a zároveň podílovým spoluvlastníkem společných částí budovy.

(2) Zákon upravuje vznik spoluvlastnictví budovy, práva a povinnosti vlastníků bytů a nebytových prostorů, jejich vzájemné vztahy, spoluvlastnictví společných částí budovy a některá práva a povinnosti stavebníků při výstavbě bytů a nebytových prostorů v budově ve spoluvlastnictví podle tohoto zákona.

(3) Zákon upravuje též práva a povinnosti jiných subjektů v souvislosti se vznikem a s převodem nebo přechodem spoluvlastnictví budovy podle odstavce 1.

(4) Spoluvlastnictví budovy a vlastnictví bytu nebo nebytového prostoru v ní podle tohoto zákona lze nabýt pouze v budovách, které mají alespoň dva byty nebo dva samostatné nebytové prostory nebo alespoň jeden byt a jeden samostatný nebytový prostor.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) budovou trvalá stavba spojená se zemí pevným

základem, která je prostorově soustředěna a navenek uzavřena obvodovými stěnami a střešními konstrukcemi s nejméně dvěma prostorově uzavřenými samostatnými užitkovými prostory, s výjimkou hal. Rozhodnutím vlastníka za budovu lze považovat rovněž sekci se samostatným vchodem, pokud je samostatně označena číslem popisným a je tak stavebně technicky uspořádána, že může plnit samostatně základní funkci budovy,

b) bytem místnost nebo soubor místností, které jsou podle rozhodnutí stavebního úřadu určeny k bydlení,

c) nebytovým prostorem místnost nebo soubor místností, které jsou podle rozhodnutí stavebního úřadu určeny k jiným účelům než k bydlení; nebytovými prostory nejsou příslušenství bytu¹⁾ nebo příslušenství nebytového prostoru ani společné části domu,

d) domem s byty a nebytovými prostory ve vlastnictví taková budova, která je ve spoluvlastnictví podle tohoto zákona (dále jen „dům“),

e) rozestavěným bytem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

f) rozestavěným nebytovým prostorem místnost nebo soubor místností, určených v souladu se stavebním povolením k jiným účelům než k bydlení, pokud je rozestavěn v domě, který je alespoň v takovém stupni rozestavěnosti, že je již navenek uzavřen obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

g) společnými částmi domu částí domu určené pro společné užívání, zejména základy, střecha, hlavní

¹⁾ § 121 odst. 2 občanského zákoníku.

svislé a vodorovné konstrukce, vchody, schodiště, chodby, balkóny, terasy, prádelny, sušárny, kočárkárny, kotelny, komíny, výměníky tepla, rozvody tepla, rozvody teplé a studené vody, kanalizace, plynu, elektřiny, vzduchotechniky, výtahy, hromosvody, společné antény, a to i když jsou umístěny mimo dům; dále se za společné části domu považují příslušenství^{1a)} domu (například drobné stavby) a společná zařízení domu (například vybavení společné prádelny),

- h) jednotkou byt nebo nebytový prostor nebo rozestavěný byt nebo rozestavěný nebytový prostor jako vymezená část domu podle tohoto zákona,
- i) podlahovou plochou bytu nebo rozestavěného bytu podlahová plocha všech místností, včetně příslušenství bytu nebo rozestavěného bytu,
- j) podlahovou plochou nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru podlahová plocha všech místností nebytového prostoru nebo rozestavěného nebytového prostoru včetně ploch určených výhradně k užívání s nebytovým prostorem, popřípadě s rozestavěným nebytovým prostorem; do této plochy se započítává jednou polovinou podlahová plocha vnitřních ochozů a jiných ploch, které jsou součástí meziprostoru,
- k) zastavěným pozemkem pozemek zastavěný bytovým domem, ohraničený obvodem bytového domu.

§ 3

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, práva a povinnosti vlastníků budov a práva a povinnosti spoluvlastníků domu a vlastníků jednotek (dále jen „vlastníci jednotky“) upravuje občanský zákoník. Není-li předmětem spoluvlastnictví jednotka, ustanovení občanského zákoníku o podílovém spoluvlastnictví²⁾ se nepoužijí.

(2) Právní vztahy k jednotkám se řídí, pokud tento zákon nestanoví jinak, ustanoveními občanského zákoníku a dalších právních předpisů, které se týkají nemovitostí.

§ 4

Prohlášení vlastníka budovy

(1) Vlastník budovy svým prohlášením (dále jen „prohlášení“) určuje prostorově vymezené části budovy, které se za podmínek stanovených tímto zákonem a v souladu se stavebním určením stanou jednotkami [§ 2 písm. h)] a společnými částmi domu [§ 2 písm. g)]. Prohlášení musí mít písemnou formu. Pro-

hlášení je povinnou přílohou návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě.

(2) Prohlášení podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) označení budovy údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,
- b) popis jednotek, jejich příslušenství, podlahovou plochu a popis jejich vybavení,
- c) určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům všech jednotek, a určení společných částí budovy, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
- d) stanovení spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech budovy (§ 8 odst. 2),
- e) označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv podle § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾
- f) práva a závazky týkající se budovy, jejích společných částí a práva k pozemku, která přejdou z vlastníka budovy na vlastníky jednotek,
- g) pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na výdaje spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, popřípadě domu jako celku,
- h) pravidla pro správu společných částí domu, popřípadě domu jako celku, včetně označení osoby pověřené správou domu (dále jen „správce“).

(3) K prohlášení se přikládají půdorysy všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek. K prohlášení se dále přikládají pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu, které jsou společné vlastníkům všech jednotek, a společných částí domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek.

§ 5

Vznik vlastnictví jednotky

(1) Vlastnictví jednotky podle tohoto zákona spojené se spoluvlastnickým podílem na společných částech domu (dále jen „vlastnictví jednotky“) vzniká vkladem prohlášení vlastníka budovy do katastru nemovitostí nebo výstavbou jednotky provedenou na základě smlouvy o výstavbě podle tohoto zákona (dále jen „smlouva o výstavbě“).

(2) Vlastnictví jednotky může vzniknout rovněž

^{1a)} § 121 odst. 1 občanského zákoníku.

²⁾ § 136 a násl. občanského zákoníku.

³⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.

na základě dohody spoluvlastníků budovy nebo rozhodnutí soudu o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví^{3a)} budovy nebo na základě dohody nebo rozhodnutí soudu o vypořádání společného jmění manželů.^{3b)} Je-li předmětem vypořádání podílové spoluvlastnictví budovy, může vlastnictví jednotek vzniknout jen po předchozím vypořádání podílového spoluvlastnictví budovy tak, že velikost spoluvlastnických podílů budovy se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu stanovených podle § 8 odst. 2. To platí obdobně, je-li předmětem vypořádání společného jmění manželů budova.

(3) Dohoda o vypořádání nebo rozhodnutí soudu o zrušení podílového spoluvlastnictví, popřípadě o vypořádání společného jmění manželů musí obsahovat i náležitosti stanovené pro prohlášení uvedené v § 4 odst. 2.

(4) Vznikem vlastnictví jednotek nebo rozestavěných jednotek vzniká spoluvlastnictví společných částí domu.

(5) Způsobem uvedeným v odstavcích 2 až 4 nelze nabýt do vlastnictví byt, který je užíván právem nájmu.

(6) Vlastníci všech jednotek v domě mohou uzavřít dohodu o tom, že vlastnictví jednotek změní na podílové spoluvlastnictví budovy. Dohoda musí mít formu notářského zápisu. Vkladem spoluvlastnického práva do katastru nemovitostí podle této dohody zaniká vlastnictví jednotek a vzniká podílové spoluvlastnictví budovy. Velikost spoluvlastnických podílů na budově se rovná velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.

(7) Je-li vlastníkem všech jednotek v domě jedna osoba, může formou notářského zápisu prohlásit, že ruší vymezení jednotek v domě a mění vlastnictví jednotek na vlastnictví budovy. Vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí podle tohoto prohlášení zaniká vlastnictví jednotek a vzniká vlastnictví budovy.

ČÁST DRUHÁ

PŘEVODY VLASTNICTVÍ JEDNOTEK A VÝKON VLASTNICKÉHO PRÁVA K JEDNOTKÁM

§ 6

Smlouva o převodu vlastnictví jednotky

(1) Smlouva o převodu vlastnictví jednotky musí kromě obecných náležitostí⁴⁾ obsahovat

- a) označení budovy nebo domu údaji podle katastru nemovitostí,³⁾ číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v budově,
- b) popis bytu nebo nebytového prostoru, jejich příslušenství, jejich podlahová plocha a popis vybavení bytu nebo nebytového prostoru, které jsou smlouvou převáděny,
- c) určení společných částí domu včetně určení, které části domu jsou společné vlastníkům jen některých jednotek,
- d) stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu, včetně stanovení spoluvlastnického podílu vlastníka jednotky na společných částech domu, které jsou společné vlastníkům jen některých jednotek (§ 8 odst. 2),
- e) označení pozemku, který je předmětem převodu vlastnictví nebo předmětem jiných práv ve smyslu § 21, údaji podle katastru nemovitostí,³⁾
- f) práva a závazky týkající se domu, jeho společných částí a práva k pozemku, která přecházejí z dosavadního vlastníka budovy na vlastníka jednotky.

(2) Ke smlouvě se přikládá půdorys všech podlaží, popřípadě jejich schemata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji o podlahových plochách jednotek a společných částí domu, jakož i písemný souhlas k převodu bytu uvedený v § 22 odst. 4, 5 a 7.

§ 7

Převodem vlastnictví k první jednotce za podmínek stanovených tímto zákonem se mění vlastnictví dosavadního vlastníka budovy na vlastnictví zbývajících nepřevedených jednotek v domě a na spoluvlastnictví společných částí domu. Ustanovení § 6 platí pro převody vlastnictví těchto jednotek obdobně.

§ 8

Vlastnictví společných částí domu

(1) Společné části domu jsou v podílovém spoluvlastnictví vlastníků jednotek. S převodem nebo přechodem vlastnictví jednotky přechází spoluvlastnické právo ke společným částem domu.

(2) Velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě. Obdobně se postupuje i u společných částí domu, které jsou ve spoluvlastnictví vlastníků pouze některých jednotek.

^{3a)} § 141 a 142 občanského zákoníku.

^{3b)} § 150 občanského zákoníku.

⁴⁾ § 43 a násl. občanského zákoníku.

Společenství vlastníků jednotek

§ 9

(1) Společenství vlastníků jednotek (dále jen „společenství“) je právnická osoba, která je způsobilá vykonávat práva a zavazovat se ve všech věcech spojených se správou, provozem a opravami společných částí domu (dále jen „správa domu“), popřípadě vykonávat činnost související s provozováním technického zařízení v domě, které slouží i jiným subjektům.

(2) Se souhlasem vlastníka jednotky je společenství oprávněno sjednat smlouvu o zástavním právu k jednotce včetně příslušných spoluvlastnických podílů na společných částech domu, a to k zajištění pohledávek vyplývajících z úvěru poskytnutého na náklady spojené se správou domu. Vlastníci jednotek ručí až do výše ceny jednotky za závazky vyplývající z této smlouvy.

(3) Společenství vzniká v domě s nejméně pěti jednotkami, z nichž alespoň tři jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků, a to dnem doručení listiny s doložkou o vyznačení vkladu do katastru nemovitostí nebo jiné listiny, kterou příslušný státní orgán osvědčuje vlastnické vztahy k jednotce, poslednímu z těchto vlastníků. Původní vlastník budovy, popřípadě vlastník jednotky, který převedl vlastnictví jednotky, je povinen o tom uvědomit ostatní vlastníky jednotek. Další osoby, které nabyly vlastnictví k jednotce jiným způsobem než smlouvou, jsou povinny o tom uvědomit původního vlastníka budovy.

(4) Pokud družstvo uvedené v § 24 odst. 1 a 2, které bylo původním vlastníkem budovy, nebo družstvo vzniklé vyčleněním z původního družstva podle § 29 plní povinnosti správce podle § 9 zákona o vlastnictví bytů platného před účinností tohoto zákona, vznikne společenství až prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž budou družstvu doručeny listiny dokládající, že spoluvlastnický podíl na společných částech domu se snížil na méně než jednu čtvrtinu. Do doby vzniku společenství se použijí ustanovení § 9, 11 a § 15 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů platná před účinností tohoto zákona.

(5) Členství ve společenství vzniká a zaniká současně s převodem nebo přechodem vlastnictví jednotky. Spoluvlastníci jednotky jsou společnými členy společenství.

(6) Vlastníci jednotek, kteří nabyli vlastnictví k jednotce nejpozději dnem vzniku společenství za podmínek stanovených v odstavci 3, se stávají členy společenství dnem jeho vzniku. Členství dalších vlastníků jednotek ve společenství vzniká dnem nabytí vlastnictví k jednotce.

(7) Orgány společenství jsou

a) shromáždění vlastníků jednotek (dále jen „shromáždění“),

b) výbor společenství (dále jen „výbor“) nebo ten vlastník jednotek, kterého v případě, že není zvolen výbor, shromáždění pověří výkonem funkce výboru (dále jen „pověřený vlastník“),

c) další orgány podle stanov společenství.

(8) Shromáždění je nejvyšším orgánem společenství. První schůze shromáždění se musí konat nejdéle do 60 dnů po vzniku společenství (odstavec 3); svolá ji původní vlastník budovy. Na této schůzi shromáždění schvaluje stanovy společenství a volí orgány společenství podle odstavce 7 písm. b) a c). O průběhu schůze shromáždění, na které jsou voleny orgány společenství a schvalovány nebo měněny stanovy společenství, musí být pořízen notářský zápis, k němuž se přikládají schválené stanovy společenství.

(9) Pokud se nesejde shromáždění k volbě orgánů společenství nebo nejsou-li tyto orgány zvoleny, plní funkci orgánů společenství vlastníci, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí nejméně jednu polovinu, jinak vlastníci jednotek, kteří se stali členy společenství dnem jeho vzniku.

(10) Pokud shromáždění neschválí stanovy společenství, řídí se právní poměry společenství vzorovými stanovami vydanými nařízením vlády. V případech družstev uvedených v § 24 odst. 1 a 2, která byla původním vlastníkem budovy a vykonávají správu domu, plní funkci orgánů společenství toto družstvo až do doby, kdy budou orgány společenství zvoleny.

(11) Výbor je výkonným orgánem společenství; musí mít alespoň 3 členy. Výbor nebo pověřený vlastník rozhodují o věcech spojených se správou domu, pokud si rozhodnutí v těchto věcech nevyhradí shromáždění. Funkční období výboru nebo pověřeného vlastníka činí 2 roky.

(12) K platnosti zvolení členů výboru nebo pověřeného vlastníka je zapotřebí, aby na schůzi shromáždění byli přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů. Člen výboru nebo pověřený vlastník je zvolen, hlasuje-li pro něj nadpoloviční většina hlasů všech vlastníků. Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2).

(13) Statutárním orgánem společenství je výbor nebo pověřený vlastník. Za výbor jedná navenek jeho předseda, kterého výbor zvolí z řad členů výboru. Je-li o písemný právní úkon, musí být podepsán předsedou výboru a dalším členem výboru. Je-li statutárním orgánem pověřený vlastník, postačí k písemnému právnímu úkonu jeho podpis.

(14) Stanovy společenství musí obsahovat

a) sídlo společenství a jeho název, který musí obsahovat označení domu, pro který vzniklo, a musí v něm být obsaženo slovo „společenství“,

b) předmět činnosti, kterým je správa domu,

- c) orgány společenství, jejich práva a povinnosti a způsob jejich svolávání,
- d) práva a povinnosti členů společenství,
- e) způsob úhrady nákladů spojených se správou domu,
- f) způsob nakládání s majetkem společenství.

(15) Společenství zaniká dnem zániku domu nebo v případech uvedených v § 5 odst. 6 a 7.

§ 10

(1) Společenství vlastníků jednotek je osobou zapisovanou do obchodního rejstříku.⁵⁾ Výbor nebo pověřený vlastník jsou povinni do 30 dnů po svém zvolení podat návrh na zápis do obchodního rejstříku.

(2) K návrhu na zápis se přikládá notářský zápis o průběhu ustavující schůze, statuty společenství a ověřené kopie listin o nabytí vlastnického práva k jednotkám.

(3) Není-li zvolen výbor nebo pověřený vlastník, podávají návrh na zápis osoby uvedené v § 9 odst. 9.

§ 11

(1) Společenství musí alespoň jednou ročně konat shromáždění. Shromáždění se sejde z podnětu výboru nebo pověřeného vlastníka nebo vlastníků jednotek, kteří mají alespoň jednu čtvrtinu hlasů.

(2) Shromáždění je schopné usnášení, jsou-li přítomni vlastníci jednotek, kteří mají většinu hlasů; k přijetí usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných hlasů.

(3) Při hlasování je rozhodující velikost spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných částech domu (§ 8 odst. 2); spoluvlastníci jednotky mají postavení vlastníka jednotky (jeden hlas). Při rovnosti hlasů nebo nedosáhne-li se potřebné většiny nebo dohody, rozhodne na návrh kteréhokoli vlastníka jednotky soud. Jde-li o důležitou záležitost, může přehlasovaný vlastník jednotky požádat soud, aby o ní rozhodl.

(4) K přijetí usnesení o věcech, které jsou obsahem prohlášení podle § 4, o schválení nebo o změně stanov, o uzavření smlouvy o zástavním právu k jednotkám je zapotřebí tříčtvrtinové většiny přítomných hlasů.

(5) K přijetí usnesení o změně účelu užívání stavby,⁶⁾ o změně stavby,⁷⁾ jakož i o podstatných změnách

týkajících se společných částí domu je zapotřebí souhlasu všech vlastníků jednotek.

(6) Jsou-li členy společenství pouze tři vlastníci jednotek, je zapotřebí k přijetí usnesení podle odstavců 2 a 4 souhlasu všech vlastníků jednotek.

(7) Všechny změny, které se týkají označení jednotek a velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu, je společenství povinno do 30 dnů oznámit katastrálnímu úřadu.

(8) V domě, ve kterém nevzniklo společenství, platí pro rozhodování vlastníků jednotek přiměřeně ustanovení odstavců 1 až 6.

§ 12

Z právních úkonů týkajících se společné věci jsou vlastníci jednotek oprávněni a povinni v poměru odpovídajícím velikosti jejich spoluvlastnických podílů (§ 8 odst. 2).

Práva a povinnosti vlastníků jednotek

§ 13

(1) Vlastník jednotky se podílí na správě domu v rozsahu, který odpovídá jeho spoluvlastnickému podílu na společných částech domu, není-li mezi vlastníky jednotek dohodnuto jinak.

(2) Vlastník jednotky je povinen na svůj náklad odstranit závady a poškození, které na jiných jednotkách nebo společných částech domu způsobil sám nebo ti, kteří s ním jednotku užívají. K zajištění pravomocně přisouzených pohledávek oprávněných vlastníků vzniklých z neplnění povinnosti uvedené ve větě první vzniká dnem právní moci rozhodnutí soudu ostatním vlastníkům jednotek zástavní právo k jednotce povinného vlastníka a na věcech movitých obdobně jako zástavní právo na zajištění nájemného.¹⁰⁾

(3) Vlastník jednotky nesmí provádět takové úpravy jednotky, jimiž by ohrožoval výkon vlastnického práva vlastníků ostatních jednotek. Úpravy, jimiž se mění vzhled domu, může vlastník jednotky provádět jen se souhlasem všech vlastníků jednotek. Úpravy, jimiž se mění vnitřní uspořádání domu a zároveň velikost spoluvlastnických podílů na společných částech domu, může vlastník jednotky provádět jen na základě smlouvy o výstavbě (§ 17) uzavřené se všemi vlastníky jednotek v domě. Ustanovení zvláštních právních předpisů⁷⁾ tím nejsou dotčena.

(4) Pokud to nezbytně vyžadují úpravy, provoz

⁵⁾ § 27 a násl. obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

⁷⁾ § 54 a násl. zákona č. 50/1976 Sb.

¹⁰⁾ § 672 občanského zákoníku.

a opravy ostatních jednotek, popřípadě domu jako celku, je vlastník jednotky povinen umožnit na předchozí vyzvání přístup do jednotky. Vlastník jednotky je povinen umožnit instalaci a údržbu zařízení pro měření tepla a vody v jednotce a umožnit odečet naměřených hodnot.

(5) O nájmu a podnájmu bytu platí příslušná ustanovení občanského zákoníku.⁸⁾ O nájmu a podnájmu nebytového prostoru platí zvláštní předpisy.⁹⁾

(6) Jsou-li v domě prostory a zařízení, které slouží i jiným osobám než vlastníkům jednotek, např. kotelny, výměňkové stanice, kryty civilní obrany, prádelny, sušárny a zařízení provozní povahy, přecházejí práva a povinnosti dosavadního vlastníka budovy, týkající se těchto prostorů a zařízení, na vlastníky jednotek, popřípadě jejich právní nástupce nabytím vlastnictví k jednotce.

(7) Vlastníci jednotek ručí za závazky společenství v poměru, který odpovídá velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu.

§ 14

Zasahuje-li vlastník jednotky do práv ostatních vlastníků jednotek takovým způsobem, že podstatně omezuje nebo znemožňuje jejich výkon a nesplní povinnosti uložené rozhodnutím soudu, může soud na návrh společenství nebo na návrh některého z vlastníků nařídit prodej jednotky.

§ 15

(1) Vlastníci jednotek jsou povinni přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku. Pokud dohoda neurčuje jinak, nesou náklady poměrně podle velikosti spoluvlastnického podílu (§ 8 odst. 2).

(2) K účelu uvedenému v odstavci 1 skládají vlastníci jednotek předem určené finanční prostředky jako zálohu. Úhrn záloh si určí vlastníci jednotek zpravidla vždy na rok dopředu tak, aby byly kryty předpokládané náklady. Výši částky a den její splatnosti sděluje vlastníkům jednotek výbor nebo pověřený vlastník po společném projednání věci (§ 11). Není-li výbor nebo pověřený vlastník zvolen, rozhoduje se o výši částek podle odstavce 1 nadpoloviční většinou všech vlastníků jednotek v domě. Ústanovení § 11 odst. 6 platí obdobně.

(3) K zajištění pravomocně přisouzených pohledávek vlastníků jednotek z povinností uvedených v odstavci 1 vzniká dnem právní moci rozhodnutí soudu

vlastníkům jednotek zástavní právo k jednotce povinného vlastníka.

(4) Pokud je zřízena právnická osoba (§ 9), jsou finanční prostředky zálohově poskytnuté vlastníky závazkem právnické osoby vůči vlastníkům jednotek.

§ 16

(1) Pohledávky vlastníků jednotek vzniklé z neplnění povinností uvedených v § 13 odst. 2 a § 15 odst. 1 se při rozvrhovém jednání uspokojí z podstaty podle § 337 odst. 1 občanského soudního řádu po uspokojení pohledávek daní a poplatků, před ostatními pohledávkami.

(2) O věcech movitých, které jsou v jednotce a patří vlastníkovu jednotky nebo osobám, které s ním žijí ve společné domácnosti, se při výkonu zástavního práva přiměřeně použijí ustanovení o zástavním právu na zajištění nájemného,¹⁰⁾ s výjimkou věcí vyloučených z výkonu rozhodnutí.

ČÁST TŘETÍ VÝSTAVBA DOMU

§ 17

(1) Vzájemná práva a povinnosti při výstavbě domu s jednotkami podle § 2 písm. h) si stavebníci vymezí smlouvou o výstavbě, která musí mít písemnou formu.

(2) Je-li součástí smlouvy o výstavbě i převod spoluvlastnických podílů k pozemku v souladu s § 21 odst. 3, nabývají stavebníci spoluvlastnická práva k pozemku na základě této smlouvy o výstavbě podle zvláštního právního předpisu.^{10a)}

(3) Smlouvou o výstavbě si vymezí stavebníci vzájemná práva a povinnosti i při výstavbě jednotek formou střešní nástavby, půdní vestavby, přístavby nebo při stavebních úpravách, jimiž vzniknou nové jednotky nebo jimiž se mění velikost jednotky a rozsah jejího příslušenství na úkor společných částí domu.

(4) Smlouvu o výstavbě podle odstavce 3 uzavírají stavebníci, kterými jsou vlastníci jednotek v domě a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek).

(5) Jsou-li stavebníky vlastníci budovy, ve které dosud nejsou vymezeny jednotky, a stavebník (stavebníci) nové jednotky (jednotek), je obsahem smlouvy o výstavbě i vymezení jednotek v dosavadní budově podle § 4 odst. 1, včetně stanovení velikosti spoluvlastnických podílů vlastníků jednotek na společných čás-

⁸⁾ § 685 a násl. občanského zákoníku.

⁹⁾ Zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, ve znění pozdějších předpisů.

^{10a)} § 133 odst. 2 občanského zákoníku.

tech budovy podle § 4 odst. 2 písm. d). Ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) tím není dotčeno.

(6) Vznikem vlastnictví rozestavěné jednotky se mění vlastnictví dosavadního vlastníka budovy na vlastnictví jednotek v domě. Smlouva o výstavbě je povinnou přílohou k návrhu na vklad rozestavěné jednotky do katastru nemovitostí. Vlastnické právo k jednotkám v domě se zapisuje do katastru nemovitostí zápisem na základě smlouvy o výstavbě. Jako vlastník jednotky se do katastru nemovitostí zapisuje stavebník uvedený ve smlouvě o výstavbě (§ 18 odst. 1), pokud není prokázáno jinak.

(7) Nejde-li o vznik vlastnictví k jednotkám podle odstavce 6, platí pro vznik vlastnictví k dosavadním jednotkám v domě ustanovení § 7; povinnou přílohou k návrhu na povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě smlouvy o převodu první jednotky v domě je v tomto případě smlouva o výstavbě podle § 18 odst. 5.

§ 18

(1) Smlouva o výstavbě musí obsahovat zejména

- a) název katastrálního území, parcelní číslo pozemku, na kterém bude stavba prováděna, podle údajů katastru nemovitostí³⁾ a úpravu práv k němu,
- b) číslo jednotky včetně jejího pojmenování a umístění v domě, určení rozsahu podlahové plochy jednotky, jejího příslušenství a vybavení a určení, který ze stavebníků bude vlastníkem příslušné jednotky,
- c) určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům všech jednotek, a určení společných částí domu, které budou společné vlastníkům jen některých jednotek,
- d) stanovení spoluvlastnického podílu na společných částech domu, přičemž velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové ploše všech jednotek v domě (§ 8 odst. 2),
- e) způsob správy domu a pozemku, zejména určení, které záležitosti budou vyhrazeny společnému rozhodování, kdo spoluvlastníky domu zastupuje navenek, jakým způsobem se zástupce ustanovuje a na jakou dobu,
- f) způsob financování stavebních nákladů, výše a splatnost příspěvků, popřípadě rozsah a způsob ocenění vlastní práce stavebníků,
- g) pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na náklady spojené se správou, údržbou a opravami společných částí domu jako celku po dokončení výstavby.

(2) Ke smlouvě o výstavbě se dále připojí půdorysy všech podlaží, popřípadě jejich schémata, určující polohu jednotek a společných částí domu, s údaji

o podlahových plochách jednotek a společných částech domu. Po právní moci stavebního povolení se připojí projektová dokumentace, zejména označení jednotlivých podlaží domu s vyznačením jednotlivých jednotek a jejich čísel.

(3) Smlouva o výstavbě je přílohou žádosti o vydání stavebního povolení.

(4) Pokud se stavebník budovy, jejíž výstavba již byla na základě stavebního povolení zahájena, dodatečně rozhodne výstavbu budovy dokončit za účasti budoucích vlastníků jednotek, uzavře s těmito budoucími vlastníky jednotek smlouvu o výstavbě a tuto dodatečně uzavřenou smlouvu o výstavbě přiloží k návrhu na kolaudaci stavby.

(5) Je-li smlouva o výstavbě uzavírána v době, kdy dům s jednotkami je již rozestavěn [§ 2 písm. e) a f)], musí této smlouvě předcházet převod vlastnictví k rozestavěným jednotkám.

(6) V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 platí ustanovení § 5 odst. 2 obdobně.

(7) Nejde-li o stavební změny podle § 17 odst. 3, jsou stavebníci do okamžiku vzniku vlastnictví jednotek (§ 17 odst. 6) spoluvlastníky rozestavěného domu s jednotkami v takovém rozsahu, v jakém budou spoluvlastnické podíly budoucích vlastníků jednotek na společných částech domu, určených podle § 18 odst. 1 písm. d).

§ 19

Dům vystavěný podle tohoto zákona se na návrh vlastníků jednotek vyznačí v katastru nemovitostí podle údajů obsažených ve smlouvě o výstavbě (§ 17 a 18) a podle vyhotoveného geometrického plánu, čísla popisného a kolaudačního rozhodnutí.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘEVOD A PŘECHOD VLASTNICTVÍ JEDNOTKY

§ 20

(1) S převodem nebo přechodem vlastnictví k jednotce přechází spoluvlastnictví společných částí domu, popřípadě další práva a povinnosti spojené s vlastnictvím jednotky a se spoluvlastnictvím společných částí domu.

(2) Je-li vlastník jednotky podílovým spoluvlastníkem pozemku, lze vlastnictví k jednotce převést pouze současně s převodem spoluvlastnického podílu na pozemku. Přechod vlastnictví k jednotce je podmíněn přechodem spoluvlastnického podílu na pozemku.

(3) Práva a závazky dosavadního vlastníka budovy, popřípadě vlastníků jednotek v domě, týkající se společných částí domu a pozemku, zejména zástavní

práva a věcná břemena, přecházejí na nové vlastníky jednotek nabytím vlastnictví k těmto jednotkám.

(4) Vlastník jednotky je povinen oznámit společenství nabytí vlastnictví jednotky.

ČÁST PÁTÁ PRÁVA K POZEMKU

§ 21

(1) S vlastnictvím jednotky jsou spojena práva k pozemku (stavební parcele). Je-li vlastník budovy i vlastníkem pozemku, převede na vlastníka jednotky s převodem jednotky i spoluvlastnický podíl na pozemku odpovídající velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu (§ 8 odst. 2). Ustanovení předchozí věty platí i pro původního vlastníka budovy a podílového spoluvlastníka pozemku.

(2) Nejsou-li spoluvlastníky pozemku všichni vlastníci jednotek v domě nebo nejsou-li spoluvlastníky v poměru, v jakém jsou spoluvlastníky společných částí domu (§ 8 odst. 2), provedou vlastníci jednotek mezi sebou převod podílů tak, aby spoluvlastnictví k pozemku odpovídalo spoluvlastnictví společných částí domu. Převod spoluvlastnického podílu k pozemku je součástí smlouvy o převodu jednotky (§ 6).

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně i pro úpravu práv k pozemku určenému k výstavbě domu. Převod spoluvlastnických podílů k pozemku je součástí smlouvy o výstavbě mezi stavebníky (§ 17).

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí obdobně i v případě, že vlastník budovy nebo původní vlastník nepřevedených jednotek v domě má k pozemku jiné právo než právo vlastnické, zejména právo nájmu. Vlastník pozemku upraví práva k pozemku vlastníků jednotek písemnou smlouvou tak, aby rozsah jejich práv k pozemku odpovídal rozsahu spoluvlastnických podílů na společných částech domu.

(5) Nedojde-li mezi vlastníkem jednotky a vlastníkem pozemku ke sjednání písemné smlouvy o úpravě práv k pozemku do 31. prosince 2000, vzniká dnem 1. ledna 2001 ve prospěch vlastníka jednotky věcné břemeno^{10b)} k zastavěnému pozemku, a to za náhradu. Obsahem věcného břemene je právo vlastníka jednotky spoluožívat zastavěný pozemek, a to v rozsahu odpovídajícímu velikosti spoluvlastnických podílů na společných částech domu. Dojde-li k převodu nebo

přechodu vlastnictví jednotky, stává se oprávněným z věcného břemene nabyvatel jednotky.

(6) Předmětem věcného břemene podle odstavce 5 je také nádvoří, je-li ze všech stran bytovým domem ohraničeno a není-li zastavěno stavbou jiného vlastníka.

(7) Bytové družstvo, které se stalo vlastníkem pozemku podle § 879c zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 103/2000 Sb., převede spoluvlastnický podíl k tomuto pozemku na nabyvatele jednotky bezplatně.

ČÁST ŠESTÁ ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 22

Zvláštní ustanovení o převodu vlastnictví jednotky

(1) Při převodu vlastnictví k bytu, jehož nájemcem je fyzická osoba, má dosavadní vlastník bytu, popřípadě vlastník budovy povinnost nabídnout⁴⁾ převod bytu tomuto nájemci. Nepřijme-li nájemce tuto nabídku do šesti měsíců ode dne, kdy mu byla doručena, může být byt převeden jiné osobě.

(2) Po dobu jednoho roku od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 má nájemce při převodu bytu právo na jeho přednostní nabytí za podmínek stanovených v § 606 občanského zákoníku. Nabídka k převodu bytu nájemci musí být písemná a musí obsahovat všechny podmínky převodu. Smlouvu o převodu bytu je nájemce za výše uvedených podmínek povinen uzavřít do tří měsíců ode dne doručení nabídky, jinak jeho právo na přednostní nabytí bytu zaniká. Ustanovení § 603 odst. 3 občanského zákoníku platí obdobně.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí pro pronajaté byty nabyté do vlastnictví podle tohoto zákona nebo podle dosavadních předpisů¹¹⁾ a nejedná se o vlastnictví bytu vzniklé podle ustanovení § 7, jestliže nájem bytu byl sjednán s vlastníkem bytu – fyzickou osobou.

(4) zrušen

(5) Smlouvu o převodu vlastnictví bytu zvláštního určení¹⁴⁾ a bytu v domě zvláštního určení¹⁵⁾ lze uzavřít jen se souhlasem toho, kdo takový byt svým nákladem zřídil, nebo jeho právního nástupce. Pokud byl takový byt zřízen ze státních prostředků nebo stát na jeho zřízení přispěl, je k převodu třeba souhlasu okresního úřadu příslušného podle místa stavby.

^{10b)} § 151n a násl. občanského zákoníku.

¹¹⁾ § 872 odst. 7 a 8 občanského zákoníku.

¹⁴⁾ § 9 zákona ČNR č. 102/1992 Sb.

¹⁵⁾ § 10 zákona ČNR č. 102/1992 Sb.

(6) Při převodu vlastnictví jednotky, která je smluvně užívána fyzickou osobou jako ateliér, má dosavadní vlastník jednotky, popřípadě vlastník budovy povinnost nabídnout¹⁶⁾ převod jednotky přednostně jejímu uživateli. To neplatí, jestliže tato jednotka byla nabyta do vlastnictví podle tohoto zákona nebo podle dosavadních předpisů¹¹⁾ a nejedná se o vlastnictví jednotky vzniklé podle ustanovení § 7, jestliže nájem jednotky byl sjednán s vlastníkem jednotky – fyzickou osobou. Nepřijme-li uživatel tuto nabídku do šesti měsíců ode dne, kdy mu byla doručena, může být jednotka převedena jiné osobě.

(7) Smlouvu o převodu vlastnictví nebytového prostoru sloužícího účelům civilní ochrany lze uzavřít jen po předchozím souhlasu příslušných orgánů.

(8) Lhůty uvedené v odstavcích 1, 2 a 6 neběží po dobu řízení o určení platnosti či neplatnosti nabídky.¹⁶⁾

Převody jednotek bytových družstev

§ 23

(1) Byt v budově ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví bytového družstva (dále jen „družstvo“), jehož nájemcem je fyzická osoba – člen družstva, lze převést jen tomuto členu družstva. Uvedená podmínka platí i pro byty ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstva v domech.

(2) Družstvo je povinno uzavřít smlouvu o převodu bytu uvedeného v § 24 odst. 1 a 2 s fyzickou osobou – členem družstva, která je nájemcem bytu a která vyzvala družstvo podle § 24 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 297/1992 Sb., nebo vyzve družstvo do 30. června 1995 k uzavření smlouvy o převodu vlastnictví k tomuto bytu. Smlouva musí být uzavřena nejpozději do 31. prosince 1995, není-li dohodnuto jinak. Tím nejsou dotčena ustanovení devizových předpisů.¹⁷⁾

(3) Obdobně se postupuje i u nebytových prostorů, u nichž se na financování podílela svým členským

podílem pouze fyzická osoba – člen družstva, která je nájemcem, nebo její právní předchůdce.

§ 24

(1) Jsou-li převáděny byty, garáže a ateliéry v budovách ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstev, na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních předpisů,¹⁸⁾ do vlastnictví členů těchto družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu, garáži a ateliéru vznikl po splacení členského podílu družstvu těmito členy nebo jejich právními předchůdci, jsou tyto převody bezplatné.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí i pro převody bytů, garáží a ateliérů v budovách, které k datu účinnosti tohoto zákona byly ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstev označovaných podle dřívějších předpisů jako lidová bytová družstva,¹⁹⁾ pokud se převádějí z vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví uvedených družstev do vlastnictví členů – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu, garáži a ateliéru vznikl na základě skutečností stanovených zákonem.²⁰⁾

(3) Ustanovení odstavce 1 platí i pro převody nebytových prostorů vzniklých na základě rozhodnutí o změně užívání stavby²¹⁾ z bytů, garáží a ateliérů uvedených v odstavcích 1 a 2.

(4) Je-li v budově ve vlastnictví, popřípadě ve spoluvlastnictví družstva nebytový prostor vzniklý na základě rozhodnutí o změně užívání stavby⁷⁾ ze společných prostorů budovy, převede družstvo na základě smlouvy tento nebytový prostor při převodu jednotek podle odstavců 1 a 2 do podílového spoluvlastnictví vlastníků jednotek bezplatně. Velikost spoluvlastnického podílu se řídí vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotek k celkové podlahové ploše všech jednotek v domě, přičemž se nepřihlíží k podlahové ploše nebytového prostoru uvedeného ve větě první. Obdobně, jak je uvedeno v předcházejících dvou větách, se postupuje u nebytových prostorů, u nichž se na financování podíleli členskými podíly pouze nájemci jednotek v budově, popřípadě domě, nebo jejich

¹⁶⁾ § 39 a 43a občanského zákoníku.

§ 2 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.

¹⁷⁾ Zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění zákona č. 228/1992 Sb.

¹⁸⁾ Např. vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky, Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky československé č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění vyhlášek č. 74/1989 Sb., č. 73/1991 Sb. a č. 398/1992 Sb.

¹⁹⁾ Zákon č. 53/1954 Sb., o lidových družstvech a o družstevních organizacích, ve znění zákonného opatření Předsednictva Národního shromáždění č. 20/1956 Sb., a následující předpisy.

²⁰⁾ Zejména § 685 a násl. a § 871 občanského zákoníku.

²¹⁾ § 85 zákona č. 50/1976 Sb.

právní předchůdci. Ustanovení odstavce 1 platí i pro tyto převody vlastnictví nebytových prostorů.

(5) Součástí smlouvy o převodu jednotky uzavřené podle odstavce 1 nebo 2 je závazek nabyvatele uhradit družstvu částku, která odpovídá nesplaceným úvěrům s příslušenstvím poskytnutým družstvu, připadajícím na převáděný byt, popřípadě nebytový prostor (garáž, ateliér) k datu pravidelné pololetní splátky úvěru ve smyslu odstavce 6 a závazek nabyvatele a družstva vzájemně vypořádat závazky nabyvatele ve vztahu k družstvu. Vlastnictví k jednotce přechází až po splnění tohoto závazku.²²⁾

(6) Družstvo je povinno použít prostředků získaných v příslušném pololetí od nabyvatelů jednotek ke splacení úvěru věřiteli²³⁾ (dále jen „banka“) spolu s pravidelnou splátkou úvěru připadající na totéž pololetí s určením, kterých jednotek se mimořádná splátka týká. Nedílnou přílohou smlouvy o převodu vlastnictví jednotky je potvrzení banky o splacení odpovídající části úvěru s určením, kterých jednotek se splátka úvěru týkala.

(7) Součástí smlouvy o převodu vlastnictví jednotky z vlastnictví družstva je vzájemné vypořádání prostředků určených na financování oprav a údržby budovy, popřípadě domu a jednotky a dále prostředků tvořených ze zisku bytového hospodářství (dále jen „prostředky určené k vypořádání“), připadajících na převáděnou jednotku. Vzájemným vypořádáním se přitom rozumí vyrovnání jak nevyčerpaných zůstatků, tak vyrovnání nedoplatků ze strany nabyvatele. Nevyčerpané prostředky určené k vypořádání převede družstvo právnické osobě zabezpečující správu domu (§ 9 až 11). Pro použití převedených prostředků platí ustanovení § 15 obdobně. V případě, že správa domu není zajišťována právnickou osobou, převede družstvo nevyčerpané prostředky určené k vypořádání vlastníku jednotky.

(8) Došlo-li k převodu jednotky z vlastnictví družstva do vlastnictví člena před účinností tohoto zákona, jsou družstvo a vlastník jednotky povinni vypořádat prostředky určené k vypořádání, připadající na převedenou jednotku obdobně podle odstavce 7, a to do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(9) Převodem jednotky podle odstavců 1 až 8 zaniká členství nabyvatele v družstvu bez práva na vrácení členského podílu připadajícího na jednotku, případně základního členského vkladu, pokud byl zdrojem financování domu s převáděnými jednotkami. Členství v družstvu však nezaniká, jestliže majetková

účast člena v družstvu i po převodu jednotky dosahuje alespoň výše základního členského vkladu.

(10) Vypořádací podíl nabyvatele jednotky, jemuž byla převedena jednotka podle odstavců 1 až 5 a zaniklo členství v družstvu, se stanoví podle § 233 obchodního zákoníku.

§ 25

(1) Družstvo může vyrovnat vypořádací podíly nabyvatelů jednotek na základě dohody i jinak, než je uvedeno v § 234 odst. 1 obchodního zákoníku.

(2) Nedojde-li k dohodě podle odstavce 1, je družstvo povinno uhradit nabyvatelům jednotek vypořádací podíly v penězích podle § 233 obchodního zákoníku.

§ 26

(1) Nedojde-li k převodu všech jednotek v budově, popřípadě v domě, kterých se týká úvěr poskytnutý bankou, a splatí-li družstvo bance část úvěru odpovídající převedeným jednotkám, uzavře banka s družstvem dodatek k úvěrové smlouvě, jehož předmětem bude ponechání nesplacené části úvěru, připadající na nepřevedené jednotky, družstvu. Pro podmínky, za nichž je úvěr družstvu ponecháván, platí obdobně podmínky, za nichž byla úvěrová pomoc družstevní bytové výstavbě poskytnuta podle zvláštních předpisů.

(2) Družstvo je povinno pojistit nepřevedené jednotky v domě tak, aby byl zachován dosavadní rozsah pojištění budovy, odpovídající nepřevedeným jednotkám, pokud se těchto jednotek týká úvěr ponechaný podle odstavce 1.

(3) Pro úvěry ponechané družstvu podle odstavce 1 platí ustanovení zvláštních předpisů²⁴⁾ o úhradě majetkové újmy bance obdobně. Ustanovení předcházející věty platí obdobně pro úvěry ponechané, popřípadě poskytnuté na základě dodatků uzavřených obdobně podle odstavce 1 před účinností tohoto zákona, pokud byla dodržena ustanovení dosavadních předpisů o vlastnictví k bytům.¹¹⁾

(4) Na zajištění úvěrů ponechaných, popřípadě poskytnutých bankou družstvu podle ustanovení odstavců 1 až 3 vzniká bance zástavní právo. Zástavní právo vázne na jednotkách, popřípadě na jiné nemovitosti ve vlastnictví družstva, kterých se úvěry týkají.

²²⁾ § 36 občanského zákoníku.

²³⁾ § 503 odst. 3 obchodního zákoníku.

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb.

²⁴⁾ § 45 zákona č. 21/1992 Sb.

(5) Dojde-li k převodu jednotky podle § 24 odst. 1, 3 a 4, ustanovení zvláštních předpisů²⁵⁾ o povinnosti družstva vrátit státní příspěvky se nepoužije. Totéž platí v případě, že k převodu bytů došlo před účinností tohoto zákona podle dosavadních předpisů o vlastnictví k bytům a § 24, 25, 27 až 28c zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 297/1992 Sb.

(6) Dojde-li k převodu jednotky družstva, na kterou byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních předpisů,²⁵⁾ a nejedná se o převod podle ustanovení § 24 odst. 1, 3 a 4, je družstvo povinno vrátit příspěvky státu poskytnuté na výstavbu jednotky, s výjimkou částek poskytnutých podle zvláštních předpisů²⁶⁾ na úhradu zvýšených nákladů ztíženého zakládání stavby, na úhradu nákladů spojených s pořízením základního technického vybavení a jiného zařízení vyvolaného obecnou potřebou a na úhradu vícenákladů nezvyšujících standard bydlení, které nebyly vyvolány požadavky družstva. Částka příspěvků, kterou je družstvo povinno vrátit, se snižuje o 1 % ročně počínaje rokem kolaudace stavby.

§ 27

(1) Pokud byly v družstevní bytové výstavbě pořízeny byty, na které byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle předpisů o finanční a úvěrové pomoci družstevní bytové výstavbě, formou nástaveb a vestaveb do stávajících budov, aniž se budova stala předmětem podílového spoluvlastnictví družstva a původního vlastníka budovy, a je převáděn byt v této budově, jehož se týká věcné břemeno vzniklé podle zvláštních předpisů,²⁷⁾ platí pro nabývání těchto bytů do vlastnictví podle tohoto zákona přiměřeně ustanovení § 24 odst. 6, 7 a 9 a § 26. Ustanovení § 23 platí obdobně.

(2) Převádějící je povinen o převodu bytu uvědomit družstvo oprávněné z věcného břemene. Nabyvatel je povinen uhradit družstvu částku, která odpovídá nesplacenému úvěru s příslušenstvím poskytnutému družstvu připadající na převáděný byt k datu pravidelné pololetní splátky úvěru. Nejde-li o převod bytu do vlastnictví fyzické osoby – nájemce bytu, jehož nájemní vztah vznikl po splacení členského podílu tímto nájemcem nebo jeho právním předchůdcem, je nabyvatel povinen uhradit družstvu dále částku státního příspěvku vypočteného podle § 26 odst. 6. Vlastnictví k jednotce přechází na nabyvatele až po splnění jeho

uvedených povinností.²²⁾ Povinnost splatit úvěr připadající na převáděný byt podle § 24 odst. 4 a vrátit částku státních příspěvků podle § 26 odst. 6 má družstvo. Ustanovení § 24 odst. 9 platí obdobně.

(3) Věcné břemeno vzniklé podle zvláštních předpisů²⁷⁾ zaniká nabytím vlastnictví k bytu, popřípadě se omezuje v rozsahu odpovídajícímu převedenému bytu. V případě zániku družstva bez právního nástupce vzniká dnem zániku družstva ve prospěch dosavadního nájemce bytu pořízeného podle odstavce 1 věcné břemeno. Toto věcné břemeno přechází ve stejném rozsahu na jeho právního nástupce. Obdobné věcné břemeno ve stejném rozsahu a s právem přechodu na každého dalšího právního nástupce vzniká ve prospěch nájemce bytu v případě ukončení jeho členství v družstvu. Obsahem věcného břemene je právo užívat byt a společné prostory, a to ve stejném rozsahu, jaký byl sjednán mezi nájemcem a družstvem. Pro užívání platí přiměřeně ustanovení občanského zákoníku o nájmu družstevních bytů. Ustanovení § 151n odst. 3 občanského zákoníku platí přiměřeně. Ustanovení § 23 platí obdobně.

§ 28

Ustanovení § 23 až 27 platí obdobně pro převod jednotek ve vlastnictví, popřípadě spoluvlastnictví družstev v domech a pro převod bytů uvedených v § 27 odst. 1 v domech, u nichž jsou družstva oprávněna z věcného břemene vzniklého podle zvláštních předpisů.²⁷⁾

ČÁST SEDMÁ

VYČLENĚNÍ ČÁSTI DRUŽSTVA

§ 29

(1) Nájemci nebo vlastníci bytů nebo nebytových prostorů v budově nebo v budovách, popřípadě v domě nebo domech ve vlastnictví nebo spoluvlastnictví družstva, kteří jsou členy tohoto družstva, mohou rozhodnout o vyčlenění a vzniku nového družstva. Pro platnost rozhodnutí je třeba písemného souhlasu dvoutřetinové většiny všech těchto členů družstva v každé budově, popřípadě domě. Rozhodnutí musí být písemně oznámeno představenstvu družstva. Rozhodnutí lze přijmout nejpozději do 31. prosince 1996. Rozhodnutí nepodléhá schválení členskou schůzí dosavadního družstva.

²⁵⁾ Např. § 6 odst. 6 vyhlášky č. 136/1985 Sb.

²⁶⁾ Např. § 5 odst. 6 a 7 a § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 136/1985 Sb.

²⁷⁾ § 28d zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 297/1992 Sb.

(2) Pro vznik družstva a pro členství v něm jinak platí ustanovení obchodního zákoníku s tím, že členství v dosavadním družstvu se vznikem nového družstva přechází na toto družstvo. Rozhodnutím podle odstavce 1 se dosavadní družstvo nezrušuje.

(3) Mezi dosavadním družstvem a novým družstvem se provede vypořádání majetku, práv a povinností, které z dosavadního družstva přecházejí na nové družstvo, přičemž se vychází z toho, že toto vypořádání je vzájemné; pokud nedojde k jiné dohodě, vypořádává se v penězích. Nedojde-li k jiné dohodě, přechází na nové družstvo vlastnictví nebo spoluvlastnictví k budově nebo budovám, popřípadě domu nebo domům uvedeným v odstavci 1. S přechodem vlastnictví nebo spoluvlastnictví k budově nebo budovám, popřípadě domu nebo domům přechází na nové družstvo dnem jeho vzniku souhrn majetkových hodnot a zdrojů jejich krytí týkajících se této budovy nebo budov, popřípadě domu nebo domů. Vypořádání se provede v poměru součtu vypořádacích podílů členů nového družstva a členů dosavadního družstva. Nárok na vypořádání je splatný uplynutím šesti měsíců od schválení účetní závěrky za rok, v němž došlo ke vzniku nového družstva.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, pokud nedojde ke vzniku nového družstva do 1. července 2000.

ČÁST OSMÁ

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 30

(1) S vlastnickým právem k jednotce je nerozlučně spjata spoluvlastnictví společných částí domu a spoluvlastnictví nebo jiné právo k pozemku.

(2) Vznikne-li věcné právo k jednotce, vznikne současně i na spoluvlastnictví společných částí domu.

(3) Na spoluvlastnictví společných částí domu a na spoluvlastnictví pozemku nelze zajistit práva a povinnosti, aniž by se současně nezajistily na jednotce.

(4) Pokud je jednotka ve spoluvlastnictví,²⁸⁾ mají spoluvlastníci jednotky postavení vlastníka jednotky a odpovídají vůči ostatním vlastníkům jednotek v domě společně a nerozdílně.

§ 31

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé

před jeho účinností podle dosavadních předpisů o vlastnictví k bytům. Vznik těchto právních vztahů a nároky z nich vzniklé před účinností tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních předpisů o vlastnictví k bytům.

(2) Vlastníci bytů nebo nebytových prostorů, jimž vlastnické právo k bytu nebo nebytovému prostoru vzniklo podle dosavadních právních předpisů, se ode dne účinnosti tohoto zákona považují za vlastníky jednotek podle tohoto zákona a jsou povinni do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona uvést veškeré právní vztahy k jednotkám, společným částem domu a k pozemku do souladu s tímto zákonem.

(3) Nebude-li splněna povinnost stanovená v odstavci 2, může se vlastník obrátit na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle.

§ 32

U domů ve výstavbě ke dni účinnosti tohoto zákona se na návrh vlastníků jednotek po vydání kolaudačního rozhodnutí provede zápis do katastru nemovitostí podle údajů obsažených ve smlouvě o výstavbě domu uzavřené podle dosavadních předpisů,¹¹⁾ geometrického plánu, čísla popisného a kolaudačního rozhodnutí, s uvedením jednotlivých jednotek, jejich vlastníků a spoluvlastnických podílů na společných částech domu, popřípadě pozemku.

§ 33

(1) Pokud byly před účinností tohoto zákona uzavřeny mezi vlastníkem, popřípadě organizací spravující ostatní byty v domě a vlastníky bytů a nebytových prostorů smlouvy o výkonu správy a údržby společných částí a zařízení domu, popřípadě pozemku podle dosavadních předpisů o vlastnictví k bytům za pevný roční (měsíční) příspěvek, je vlastník, popřípadě organizace spravující ostatní byty v domě, oprávněn počínaje měsícem následujícím po dni účinnosti tohoto zákona jednostranně příspěvek změnit tak, aby odpovídal ustanovení § 15 odst. 1.

(2) Vlastník, popřípadě organizace spravující dosud nepřevedené jednotky v domě, je oprávněn počínaje měsícem následujícím po dni účinnosti tohoto zákona vlastníků jednotek jednostranně upravit úhradu za plnění poskytovaná s užíváním bytu a nebytových prostorů podle zvláštních předpisů.²⁸⁾

²⁸⁾ Zákon č. 526/1990 Sb.

Vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České republiky a Ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky č. 580/1992 Sb.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘEVODY

SKUPINOVÝCH RODINNÝCH DOMŮ Z VLASTNICTVÍ BYTOVÝCH DRUŽSTEV

§ 33a

(1) Ustanovení § 23 odst. 1, § 24 odst. 1, 5, 6, 7, 9 a 10 a § 25 platí i pro převody rodinných domů,²⁹⁾ jejich příslušenství, garáží a základního technického vybavení, které jsou ve vlastnictví družstva a byly vystavěny družstvy po 1. lednu 1969 na základě výjimek z předpisů o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní bytové výstavbě,³⁰⁾ na jejichž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc příslušející družstevní bytové výstavbě. Podmínkou je, že tyto rodinné domy byly převedeny z vlastnictví družstev do vlastnictví členů družstev – fyzických osob, jejichž nájemní vztah k bytu v rodinném domě a ke garáží vznikl po splacení členského podílu družstvu těmito členy nebo jejich právními předchůdci. Ustanovení § 26 odst. 1 až 4 pak platí v případě, že nedojde k převodu všech rodinných domů, kterých se týká úvěr poskytnutý bankou.

(2) Spolu s rodinným domem se převádí z vlastnictví družstva i spoluvlastnický podíl na společném příslušenství rodinných domů a jejich základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Velikost spoluvlastnického podílu na tomto příslušenství a základním technickým vybavení se stanoví podle počtu rodinných domů se společným příslušenstvím, popřípadě napojených na společné základní technické vybavení.

(3) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, garáže a jejich základního technického vybavení a spoluvlastnického podílu na společném příslušenství rodinných domů nebo jejich technickém vybavení podle odstavců 1 a 2, ustanovení zvláštních právních předpisů²⁵⁾ o povinnosti družstva vrátit státní příspěvky se nepoužijí. Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

(4) Dojde-li k převodu rodinného domu a jeho příslušenství, popřípadě spoluvlastnického podílu na něm, a nejedná se o převod podle odstavců 1 a 2, je družstvo povinno vrátit příspěvky státu poskytnuté na výstavbu rodinných domů a jejich příslušenství, s výjimkou částek státních příspěvků poskytnutých podle

zvláštních předpisů³¹⁾ na úhradu nákladů vyvolaných mimořádnými zakládacími podmínkami, výstavbou proluk, jiného zařízení vyvolaného obecnou potřebou apod. a nákladů základního technického vybavení, které je ve vlastnictví družstva. Částka příspěvků, které je družstvo povinno vrátit, se snižuje o 1 % ročně počínaje rokem kolaudace stavby.

(5) Právnícké osoby, popřípadě jejich právní nástupci, které uzavřely se svými pracovníky smlouvy o poskytnutí stabilizačního příspěvku na úhradu ceny rodinného domu podle dosavadních předpisů,³²⁾ vrácení příspěvku nevyžadují, i když před uplynutím smluvné doby došlo k porušení podmínek, za kterých byl příspěvek poskytnut. To platí i pro okresní úřady, které uzavřely s fyzickými osobami smlouvy o poskytnutí příspěvku na úhradu ceny rodinného domu při jeho převodu z vlastnictví družstva do vlastnictví fyzické osoby podle dosavadních předpisů.³³⁾

§ 33b

Zánik vlastnictví bytového družstva

Přestane-li být bytové družstvo vlastníkem budovy, na jejíž výstavbu byla poskytnuta finanční, úvěrová a jiná pomoc podle zvláštních právních předpisů¹⁸⁾ jinak než jejím zničením, je toto družstvo povinno vrátit státní příspěvky, které byly na výstavbu budovy poskytnuty podle zvláštních právních předpisů.¹⁸⁾ Ustanovení předchozí věty platí i v případě zániku věcného břemene zřízeného podle zvláštního právního předpisu.²⁷⁾ Ustanovení § 26 odst. 5 a 6 platí obdobně.

ČÁST DVANÁCTÁ

USTANOVENÍ ZÁVĚREČNÁ

§ 36

Ministerstvo financí upraví právním předpisem způsob stanovení výše náhrady při vyvlastnění jednotky.

§ 37

Zrušují se:

1. Zákon č. 52/1966 Sb., o osobním vlastnictví k bytům, ve znění zákona č. 30/1978 Sb., zákona č. 509/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva Fe-

²⁹⁾ § 3 písm. c) vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

³⁰⁾ § 10 odst. 2 vyhlášky č. 137/1968 Sb., o finanční, úvěrové a jiné finanční pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě, ve znění vyhlášky č. 14/1969 Sb.

³¹⁾ § 3 vyhlášky č. 137/1968 Sb.

³²⁾ § 3 vyhlášky č. 121/1980 Sb., o finanční pomoci při převodu skupinových rodinných domků z družstevního do osobního vlastnictví.

³³⁾ § 4 vyhlášky č. 121/1980 Sb.

derálního shromáždění č. 297/1992 Sb. a zákona č. 264/1992 Sb.

2. Ustanovení § 25 a § 27 až 28a a § 28c zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 297/1992 Sb.
3. Nařízení vlády České republiky č. 283/1990 Sb., kterým se stanoví postup národních výborů při prodeji bytů do osobního vlastnictví.
4. Vyhláška Federálního ministerstva financí, Ministerstva financí České socialistické republiky a Ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 47/1978 Sb., o prodeji bytů z národního majetku občanům a o finanční pomoci při modernizaci zakoupených bytů, ve znění vyhlášek č. 2/1982 Sb., č. 160/1983 Sb. a č. 611/1992 Sb.

§ 38

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1994.

* * *

Nález Ústavního soudu uveřejněný pod č. 280/1996 Sb. nabyt účinnosti dnem 1. listopadu 1997.

Zákon č. 97/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (25. května 1999).

Zákon č. 103/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. července 2000.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

3

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 527/1990 Sb.,

o vynálezech a zlepšovacích návrzích, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 519/1991 Sb., zákonem č. 116/2000 Sb. a zákonem č. 207/2000 Sb.

ZÁKON

o vynálezech a zlepšovacích návrzích

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je upravit práva a povinnosti vznikající z vytvoření a z uplatnění vynálezů a zlepšovacích návrhů.

ČÁST PRVNÍ
VYNÁLEZYHLAVA PRVNÍ
PATENT NA VYNÁLEZ

§ 2

Na vynálezy, které splňují podmínky stanovené tímto zákonem, uděluje Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) patenty.

§ 3

Patentovatelnost vynálezů

(1) Patenty se udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné.

(2) Za vynálezy se nepovažují zejména:

- a) objevy, vědecké teorie a matematické metody;
- b) estetické výtvary;
- c) plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, hraní her nebo vykonávání obchodní činnosti, jakož i programy počítačů;
- d) podávání informací.

(3) Patentovatelnost předmětů nebo činností uvedených v odstavci 2 je vyloučena za předpokladu, že se přihláška vynálezu nebo patent týká pouze těchto předmětů nebo činností.

(4) Způsoby chirurgického nebo terapeutického ošetřování lidského nebo zvířecího těla a diagnostické metody používané na lidském nebo zvířecím těle se nepovažují za průmyslově využitelné vynálezy ve smyslu odstavce 1. Toto ustanovení se nevztahuje na výrobky, zejména látky nebo směsi, určené k použití při těchto způsobech ošetřování a při těchto diagnostických metodách.

§ 4

Výluky z patentovatelnosti

Patenty se neudělují:

- a) na vynálezy, jejichž využití by se přičilo veřejnému pořádku nebo dobrým mravům; to nelze vyvodit pouze z toho, že využití vynálezu je zakázáno právním předpisem;
- b) na odrůdy rostlin a plemena zvířat nebo v zásadě biologické způsoby pěstování rostlin či chovu zvířat; toto ustanovení neplatí pro mikrobiologické způsoby a výrobky těmito způsoby získané.

§ 5

Novost

(1) Vynález je nový, není-li součástí stavu techniky.

(2) Stavem techniky je vše, k čemu byl předem, od něhož přísluší přihlašovatel právo přednosti (§ 27), umožněn přístup veřejnosti písemně, ústně, využíváním nebo jiným způsobem.

(3) Stavem techniky je i obsah přihlášek vynálezů podaných v České republice s dřívějším právem přednosti, pokud budou v den, od něhož přísluší přihlašovatel právo přednosti, nebo po tomto dni zveřejněny (§ 31). To platí i pro mezinárodní přihlášky vynálezů s dřívějším právem přednosti, v nichž je Úřad určeným úřadem,^{1a)} a evropské patentové přihlášky (§ 35a) s dřívějším právem přednosti, u nichž je platně určeným státem Česká republika. Přihlášky vynálezů utajované podle zvláštních předpisů se pokládají pro účely to-

^{1a)} Čl. 2 bod (xiii) Smlouvy o patentové spolupráci zveřejněné ve sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 296/1991 Sb., o Smlouvě o patentové spolupráci a o Prováděcím předpisu k ní.

hoto ustanovení za zveřejnění uplynutím 18 měsíců od vzniku práva přednosti.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 nevylučují patentovatelnost použití látky nebo směsi při způsobech uvedených v § 3 odst. 4, pokud její použití při těchto způsobech není součástí stavu techniky.

(5) Stavem techniky není takové zveřejnění vynálezu, ke kterému nedošlo dříve než šest měsíců před podáním přihlášky vynálezu a které přímo nebo nepřímo vyplývá

- a) ze zřejmého zneužití vzhledem k přihlašovatelovi nebo k jeho právnímu předchůdci;
- b) ze skutečnosti, že přihlašovatel nebo jeho právní předchůdce vystavil vynález na úřední nebo úředně uznané výstavě podle mezinárodní smlouvy.¹⁾ V tomto případě je přihlašovatel povinen při podání přihlášky vynálezu uvést, že vynález byl vystaven, a do čtyř měsíců po podání přihlášky vynálezu doložit osvědčením, že vynález byl vystaven podle mezinárodní smlouvy.

§ 6

Vynálezecká činnost

(1) Vynález je výsledkem vynálezecké činnosti, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky.

(2) Pro hodnocení vynálezecké činnosti však není rozhodný obsah přihlášek vynálezů, které ke dni, od něhož přísluší přihlašovatelovi právo přednosti, nebyly zveřejněny (§ 31).

§ 7

Průmyslová využitelnost

Vynález se považuje za průmyslově využitelný, může-li jeho předmět být vyráběn nebo jinak využíván v průmyslu, zemědělství nebo jiných oblastech hospodářství.

§ 8

Právo na patent

(1) Právo na patent má původce vynálezu nebo jeho právní nástupce.

(2) Původcem vynálezu je ten, kdo jej vytvořil vlastní tvůrčí prací.

(3) Spolupůvodci mají právo na patent v rozsahu, v jakém se podíleli na vytvoření vynálezu.

Podnikový vynález

§ 9

(1) Vytvořil-li původce vynález ke splnění úkolu z pracovního poměru, z členského nebo jiného obdobného pracovněprávního vztahu (dále jen „pracovní poměr“) k zaměstnavateli, přechází právo na patent na zaměstnavatele, není-li smlouvou stanoveno jinak. Právo na původcovství tím není dotčeno.

(2) Původce, který vytvořil vynález v pracovním poměru, je povinen zaměstnavatele o této skutečnosti neprodleně písemně vyrozumět a předat mu podklady potřebné k posouzení vynálezu.

(3) Neuplatní-li zaměstnavatel ve lhůtě tří měsíců od vyrozumění podle ustanovení odstavce 2 vůči původci právo na patent, přechází toto právo zpět na původce. Zaměstnavatel i původce jsou v této lhůtě povinni zachovávat vůči třetím osobám o vynálezu mlčenlivost.

(4) Původce, který vytvořil vynález v pracovním poměru, na nějž zaměstnavatel uplatnil právo na patent, má právo vůči zaměstnavateli na přiměřenou odměnu. Pro její výši je rozhodný technický a hospodářský význam vynálezu a přínos dosažený jeho možným využitím nebo jiným uplatněním, přičemž se přihlíží k materiálnímu podílu zaměstnavatele na vytvoření vynálezu a k rozsahu pracovních úkolů původce. Dostane-li se již vyplacená odměna do zjevného nepochopitelného poměru s přínosem dosaženým pozdějším využitím nebo jiným uplatněním vynálezu, má původce právo na dodatečné vypořádání.

§ 10

Práva a povinnosti vyplývající z ustanovení § 9 zůstávají po skončení pracovního poměru původce se zaměstnavatelem nedotčena.

Účinek patentu

§ 11

(1) Majitel patentu (§ 34) má výlučné právo využívat vynález, poskytnout souhlas k využívání vynálezu jiným osobám, nebo na ně patent převést.

(2) Účinky patentu nastávají ode dne oznámení o udělení patentu ve Věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Věstník“).

(3) Přihlašovatelovi přísluší přiměřená náhrada od toho, kdo po zveřejnění přihlášky vynálezu (§ 31) její předmět využíval. Právo na přiměřenou náhradu lze uplatnit ode dne, od něhož nastávají účinky patentu.

¹⁾ Úmluva o mezinárodních výstavách sjednaná v Paříži dne 22. listopadu 1928 (Sbírka zákonů a nařízení států československého č. 46/1932).

(4) V případě mezinárodní přihlášky, již se žádá o udělení patentu v České republice, která byla zveřejněna podle mezinárodní smlouvy, přísluší přihlašovatelů právo na přiměřenou náhradu podle odstavce 3 až po zveřejnění jejího překladu v českém jazyce (§ 31).

§ 12

(1) Rozsah ochrany vyplývající z patentu nebo z přihlášky vynálezu je vymezen zněním patentových nároků. K výkladu patentových nároků se použije i popis a výkresy.

(2) Pro období do udělení patentu je rozsah ochrany vyplývající z přihlášky vynálezu vymezen zněním patentových nároků, obsažených v přihlášce zveřejněné podle § 31. Patent, jak byl udělen nebo pozměněn v řízení o zrušení podle § 23, však zpětně určuje rozsah ochrany vyplývající z přihlášky vynálezu, pokud tím není ochrana rozšířena.

§ 13

Zákaz přímého využívání

Nikdo nesmí bez souhlasu majitele patentu

- a) vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobek, který je předmětem patentu, nebo k tomu účelu výrobek dovážet či skladovat, anebo s ním jiným způsobem nakládat;
- b) využívat způsob, který je předmětem patentu, popřípadě nabízet tento způsob k využití;
- c) nabízet, uvádět na trh, používat nebo k tomuto účelu dovážet či skladovat výrobek přímo získaný způsobem, který je předmětem patentu; přitom shodné výrobky se považují za získané způsobem, který je předmětem patentu, je-li nanejvýš pravděpodobné, že výrobek byl vyroben způsobem, který je předmětem patentu, a majiteli patentu se přes přiměřené úsilí nepodařilo určit skutečně užitý výrobní způsob, dokud se neprokáže opak. Při dokazování opaku je nutno šetřit práv vyplývajících z ochrany obchodního tajemství.^{1b)}

§ 13a

Zákaz nepřímého využívání

(1) Nikdo nesmí bez souhlasu majitele patentu dodávat nebo k dodání nabízet jiné osobě, než je osoba oprávněná využívat patentovaný vynález, prostředky týkající se podstatného prvku tohoto vynálezu a sloužící v tomto ohledu k jeho uskutečnění, jestliže je vzhledem k okolnostem zřejmé, že tyto prostředky jsou způsobitelné k uskutečnění patentovaného vynálezu a jsou k němu určeny.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud těmito prostředky jsou výrobky běžně se vyskytující na trhu, ledaže třetí osoba ovlivnila odběratele, aby se dopustil jednání zakázaného § 13.

(3) Osoby vykonávající činnosti uvedené v § 18 písm. c) až e) se nepovažují za osoby oprávněné využívat vynález ve smyslu odstavce 1.

§ 13b

Vyčerpání práv

Majitel patentu nemá právo zakázat třetím osobám nakládat s výrobkem, který je předmětem chráněného vynálezu, jestliže tento výrobek byl uveden na trh v České republice majitelem patentu nebo s jeho souhlasem, ledaže by tu byly důvody pro rozšíření práv z patentu na uvedené činnosti.

§ 14

(1) Souhlas (licence) k využívání vynálezu chráněného patentem se poskytuje písemnou smlouvou (dále jen „licenční smlouva“).

(2) Licenční smlouva nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do patentového rejstříku (§ 69).

§ 15

Patent se převádí písemnou smlouvou, která nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do patentového rejstříku.

§ 16

Spolumajitelství patentu

(1) Přísluší-li práva z téhož patentu několika osobám (dále jen „spolumajitelé“), spravují se vztahy mezi nimi obecnými předpisy o podílovém spoluvlastnictví.²⁾

(2) Pokud není spolumajiteli dohodnuto jinak, má právo využívat vynález každý ze spolumajitelů patentu.

(3) K platnému uzavření licenční smlouvy je třeba, není-li dohodnuto jinak, souhlasu všech spolumajitelů; každý ze spolumajitelů je oprávněn uplatňovat nároky z porušení práv z patentu samostatně.

(4) K převodu patentu je zapotřebí souhlasu všech spolumajitelů. Spolumajitel je oprávněn bez souhlasu ostatních převést svůj podíl jen na některého ze spolumajitelů; na třetí osobu může převést svůj podíl jen v případě, že žádný ze spolumajitelů nepřijme ve lhůtě jednoho měsíce písemnou nabídku převodu.

^{1b)} § 124 občanského soudního řádu.

²⁾ Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Omezení účinků patentu**§ 17**

(1) Patent nepůsobí proti tomu, kdo před vznikem práva přednosti (§ 27) využíval vynález nezávisle na původci nebo majiteli patentu nebo kdo k tomu vykonal prokazatelná opatření (dále jen „předchozí uživatel“).

(2) Nedojde-li k dohodě, může předchozí uživatel požadovat u soudu, aby majitel patentu jeho právo uznal.

§ 18

Práva majitele patentu nejsou porušena, využije-li se chráněného vynálezu:

- a) na lodích jiných zemí, které jsou členy Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen „Pařížská úmluva“),³⁾ jimiž je Česká republika vázána (dále jen „unijní země“), v lodním tělese, ve strojích, v lodní výstroji, v přístrojích a v jiném příslušenství, když se tyto lodě dostanou přechodně nebo náhodně do České republiky, jestliže se tu těchto předmětů užije jenom pro potřeby lodí;
- b) při stavbě nebo provozu letadel či vozidel unijních zemí nebo u součástí těchto letadel či vozidel, dostanou-li se přechodně nebo náhodně do České republiky;
- c) při individuální přípravě léku v lékárně na základě lékařského předpisu včetně nakládání s lékem takto připraveným;
- d) při činnosti prováděné pro neobchodní účely;
- e) při činnosti prováděné s předmětem vynálezu pro experimentální účely.

§ 19**Nabídka licence**

(1) Prohlásí-li u Úřadu přihlašovatel, popřípadě majitel patentu, že komukoli poskytne právo k využití vynálezu (nabídka licence), vznikne právo k využití vynálezu každému, kdo nabídku licence přijme a písemně to sdělí přihlašovateli nebo majiteli patentu. Úřad nabídku licence vyznačí v patentovém rejstříku.

(2) Prohlášení o nabídce licence nelze vzít zpět.

(3) Vznikem práva k využití vynálezu není dotčeno právo majitele patentu na úhradu ceny licence.

(4) Za udržování platnosti patentu, k němuž ma-

jitel nabídl licenci podle odstavce 1, platí se správní poplatky podle zvláštního předpisu⁴⁾ v poloviční výši.

§ 20**Nucená licence**

(1) Nevyužívá-li majitel patentu bezdůvodně vynález vůbec nebo jej využívá nedostatečně, a nepřijal-li v přiměřené lhůtě řádnou nabídku na uzavření licenční smlouvy, může Úřad na základě odůvodněné žádosti udělit nevýlučné právo k využívání vynálezu (nucenou licenci); tuto nucenou licenci nelze udělit před uplynutím čtyř let od podání přihlášky vynálezu nebo tří let od udělení patentu, přičemž platí lhůta, která uplyne později.

(2) Nucená licence může být rovněž udělena, jestliže jsou dány důvody ohrožení důležitého veřejného zájmu.

(3) V rozhodnutí o udělení nucené licence Úřad s přihlédnutím k okolnostem případu stanoví podmínky, rozsah a dobu trvání nucené licence. Nucenou licenci lze udělit převážně pro dodávky na domácí trh.

(4) Nucenou licenci nelze převádět jinak, než v rámci převodu podniku nebo jeho části, v níž podnikatel vynález na základě nucené licence využívá (dále jen „držitel nucené licence“).

(5) Držitel nucené licence se může v průběhu doby jejího trvání vzdát práva využívat vynález podáním učiněným u Úřadu; dnem doručení tohoto podání účinnost rozhodnutí o udělení nucené licence zaniká.

(6) Na žádost majitele patentu, v níž doloží, že se změnilы podmínky pro udělení nucené licence, aniž by bylo možné očekávat jejich opětovnou změnu, nebo že její držitel nucenou licenci po dobu jednoho roku nevyužívá, popřípadě neplní podmínky stanovené při udělení nucené licence, Úřad nucenou licenci zruší nebo změní podmínky, rozsah nebo dobu trvání nucené licence.

(7) Udělením nucené licence není dotčeno právo majitele patentu na úhradu ceny licence. Není-li cena licence dohodnuta zúčastněnými stranami, stanoví ji na žádost soud s přihlédnutím k významu vynálezu a obvyklým cenám smluvních licencí v dané oblasti techniky.

(8) Nucená licence se zapisuje do patentového rejstříku (§ 69).

³⁾ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883 revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 21

Doba platnosti patentu

(1) Patent platí dvacet let od podání přihlášky vynálezu.

(2) Za udržování patentu v platnosti je majitel povinen platit každoročně správní poplatky podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(3) Práva třetích osob, které po marném uplynutí lhůty k zaplacení poplatku za udržování patentu v platnosti v dobré víře započaly s využíváním předmětu vynálezu nebo k takovému využívání provedly vážné a účinné přípravy využívat předmět vynálezu, nejsou zaplacením tohoto poplatku v další lhůtě dotčena.

§ 22

Zánik patentu

Patent zanikne, jestliže:

- a) uplyne doba jeho platnosti;
- b) majitel patentu nezaplatí ve stanovené lhůtě příslušné správní poplatky⁴⁾ za udržování platnosti patentu;
- c) majitel patentu se ho vzdá; v tomto případě patent zanikne dnem, kdy písemně prohlásí majitele patentu dojde Úřadu.

§ 23

Zrušení patentu

(1) Úřad patent zruší, zjistí-li se dodatečně,

- a) že vynález nesplňoval podmínky patentovatelnosti;
- b) že vynález není v patentu popsán tak jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit;
- c) že předmět patentu přesahuje obsah původního podání přihlášky vynálezu nebo že předměty patentů udělených na základě rozdělení přihlášky přesahují obsah jejího původního podání nebo byl-li rozsah ochrany vyplývající z patentu rozšířen;
- d) že majitel patentu na něj nemá právo podle § 8; zrušení v tomto případě Úřad provede na návrh oprávněné osoby (§ 29).

(2) Týkají-li se důvody zrušení jen části patentu, patent se zruší částečně. Částečné zrušení patentu se provádí změnou jeho nároků, popisu nebo výkresů.

(3) Zrušení patentu má zpětnou účinnost ode dne počátku jeho platnosti.

(4) Návrh na zrušení patentu lze podat i po zániku patentu, prokáže-li návrhovatel právní zájem.

HLAVA DRUHÁ

ŘÍZENÍ O UDĚLENÍ PATENTU**Přihláška vynálezu**

§ 24

(1) Řízení o udělení patentu se zahajuje podáním přihlášky vynálezu u Úřadu.

(2) Úřad je místem, u něhož občané České republiky, jakož i jiné osoby, které mají na území České republiky bydliště nebo sídlo, mohou podávat mezinárodní přihlášky.

(3) Úřad je místem, u něhož lze podat evropskou patentovou přihlášku podle Úmluvy o udělování evropských patentů uzavřené v Mnichově dne 5. října 1973 (dále jen „evropská patentová úmluva“); to neplatí pro rozdělenou evropskou patentovou přihlášku.

(4) Obsahuje-li evropská patentová přihláška a mezinárodní přihláška skutečnosti utajované podle zvláštního právního předpisu,^{4a)} je přihlašovatel povinen ji podat u Úřadu a současně přiložit souhlas Národního bezpečnostního úřadu k podání takové přihlášky.

(5) Přihlašovatel je povinen za podání přihlášky podle odstavců 1 a 2 zaplatit správní poplatek podle zvláštních předpisů⁴⁾ a v případě mezinárodní přihlášky podle odstavce 2 zaplatit rovněž poplatky stanovené podle mezinárodní smlouvy pro mezinárodní řízení o přihlášce vynálezu; jejich výši oznámí Úřad ve Věstníku.

§ 25

(1) V přihlášce vynálezu musí být uvedeno, kdo je jeho původce.

(2) Na žádost původce Úřad neuvede jeho jméno při zveřejnění přihlášky vynálezu a oznámení o udělení patentu.

§ 26

(1) Přihláška vynálezu se může týkat pouze jednoho vynálezu nebo skupiny vynálezů navzájem spojených tak, že tvoří jedinou obecnou vynálezeckou myšlenku. Je-li v jedné přihlášce požadována ochrana na skupinu vynálezů, je požadavek jednotnosti vynálezu splněn, jestliže mezi těmito vynálezy existuje technický vztah, který se týká jednoho nebo více shodných nebo si odpovídajících zvláštních technických znaků. Zvláštními technickými znaky se rozumí takové technické znaky, které určují přínos každého z vynálezů uvažovaných jako celek ke stavu techniky.

^{4a)} Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Vynález musí být v přihlášce vynálezu vysvětlen tak jasné a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit. Je-li vynálezem průmyslový produkční mikroorganismus, musí být uložen ve veřejné sbírce kultur ke dni, od něhož přísluší přihlašovatelů právo přednosti.

(3) V pochybnostech může Úřad vyzvat přihlašovatele, aby předvedením předmětu přihlášky vynálezu nebo jiným vhodným způsobem prokázal jeho využitelnost. Neprokáže-li to, má se za to, že přihlašovaný předmět není využitelný.

§ 27

(1) Podáním přihlášky vynálezu vzniká přihlašovatelů právo přednosti.

(2) Právo přednosti, které vyplývá z Pařížské úmluvy,³⁾ musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce vynálezu a na výzvu Úřadu je ve lhůtě stanovené Úřadem prokázat, jinak se k němu nepřihlíží.

(3) Právo přednosti podle odstavce 2 lze uplatnit, je-li přihláška vynálezu podána ve státě nebo pro stát, který je smluvní stranou Pařížské úmluvy³⁾ nebo který je členem Světové obchodní organizace;^{4b)} jestliže stát, v němž je učiněno první podání přihlášky vynálezu, není smluvní stranou Pařížské úmluvy³⁾ ani členem Světové obchodní organizace,^{4b)} lze právo přednosti z tohoto podání přiznat jen za podmínky vzájemnosti.

§ 28

(1) Bylo-li zahájeno u příslušného orgánu řízení ve sporu o právo na patent, Úřad řízení o přihlášce vynálezu přeruší.

(2) Po dobu přerušení řízení se staví běh lhůt stanovených tímto zákonem s výjimkou lhůty podle ustanovení § 31 odst. 1.

(3) Právo přednosti zůstává zachováno, požádá-li oprávněný přihlašovatel o pokračování řízení ve lhůtě tří měsíců od právní moci rozhodnutí o právu na patent. Úkony učiněné před přerušением řízení směřující k udělení patentu se považují za platné i pro další řízení.

§ 29

(1) Úřad přepíše přihlášku vynálezu, popřípadě patent, na tu osobu, o níž soud rozhodne, že je původcem vynálezu.

(2) Úřad přepíše přihlašovatele nebo majitele patentu, jestliže příslušný orgán ve sporu o právo na patent rozhodne, že toto právo přísluší jiné osobě.

Předběžný průzkum přihlášky vynálezu

§ 30

(1) Úřad podrobí přihlášku vynálezu předběžnému průzkumu,

- a) zda neobsahuje předmět, který je zjevně v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 1 nebo § 26 odst. 2,
- b) zda neobsahuje předmět podle ustanovení § 3 odst. 2 nebo § 4,
- c) zda nemá nedostatky, které brání jejímu zveřejnění,
- d) zda přihlašovatel zaplatil příslušné správní poplatky.⁴⁾

(2) Obsahuje-li přihláška vynálezu předmět, který je zjevně v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 1 nebo § 26 odst. 2, nebo obsahuje předmět podle ustanovení § 3 odst. 2 nebo § 4, Úřad přihlášku zamítne. Před zamítnutím musí být přihlašovatelů umožněno se k podkladům, na jejichž základě má být rozhodnuto, vyjádřit.

(3) Obsahuje-li přihláška vynálezu předmět, který má nedostatky bránící jejímu zveřejnění, popřípadě nezaplatí-li přihlašovatel příslušné správní poplatky,⁴⁾ vyzve Úřad přihlašovatele, aby se ve stanovené lhůtě k těmto skutečnostem vyjádřil a vytčené nedostatky odstranil.

(4) V případě, že přihlašovatel neodstraní ve stanovené lhůtě nedostatky přihlášky vynálezu, které brání jejímu zveřejnění, nebo nezaplatí-li přihlašovatel příslušné správní poplatky,⁴⁾ Úřad řízení zastaví. Na tento důsledek musí být přihlašovatel při stanovení lhůty upozorněn.

§ 31

(1) Úřad přihlášku vynálezu zveřejní po uplynutí 18 měsíců od vzniku práva přednosti a toto zveřejnění oznámí ve Věstníku.

(2) Přihláška vynálezu může být zveřejněna před lhůtou uvedenou v odstavci 1, požádá-li o to přihlašovatel nejpozději ve lhůtě 12 měsíců od vzniku práva přednosti a zaplatí-li správní poplatek podle zvláštních předpisů.⁴⁾ Úřad přihlášku vynálezu zveřejní před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 1, byl-li již na vynález udělen patent; bez souhlasu přihlašovatele však Úřad přihlášku vynálezu nezveřejní před uplynutím 12 měsíců od vzniku práva přednosti.

(3) Úřad může spolu s přihláškou vynálezu zveřejnit zprávu o stavu techniky (rešerše) vztahující se k vynálezu uplatněnému v přihlášce.

^{4b)} Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), uveřejněná pod č. 191/1995 Sb.

§ 32

(1) Po zveřejnění přihlášky vynálezu může kdokoli podat Úřadu připomínky k patentovatelnosti jejího předmětu; k připomínkám Úřad přihlédne při úplném průzkumu přihlášky vynálezu.

(2) Osoby, které podaly připomínky podle odstavce 1, nestávají se účastníky řízení o přihlášce vynálezu. Přihlašovatel vynálezu však musí být o připomínkách vyrozuměn.

Úplný průzkum přihlášky vynálezu

§ 33

(1) Úřad podrobí přihlášku vynálezu úplnému průzkumu, v němž zjišťuje, zda splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro udělení patentu.

(2) Úřad provede úplný průzkum přihlášky vynálezu na žádost přihlašovatele či jiné osoby, nebo jej může provést z moci úřední.

(3) Žádost o provedení úplného průzkumu musí být podána nejpozději do 36 měsíců od podání přihlášky vynálezu a nelze ji vzít zpět. Žadatel je povinen spolu se žádostí zaplatit správní poplatek podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(4) Úřad zahájí úplný průzkum neprodleně po podání žádosti.

(5) Jestliže žádost o provedení úplného průzkumu nebyla řádně podána ve lhůtě uvedené v odstavci 3, popřípadě v téže lhůtě Úřad nezahájí úplný průzkum přihlášky vynálezu z moci úřední, Úřad řízení o přihlášce vynálezu zastaví.

§ 34

(1) Nejsou-li podmínky stanovené pro udělení patentu splněny, Úřad přihlášku vynálezu zamítne. Před zamítnutím přihlášky vynálezu musí být přihlašovatel umožněno vyjádřit se k podkladům, na jejichž základě má být o přihlášce vynálezu rozhodnuto.

(2) V případě, že přihlašovatel neodstraní ve stanovené lhůtě vady přihlášky, které brání udělení patentu, Úřad řízení o přihlášce zastaví. Na tento důsledek musí být přihlašovatel při stanovení lhůty upozorněn.

(3) Splňuje-li předmět přihlášky vynálezu stanovené podmínky a přihlašovatel zaplatí příslušný správní poplatek podle zvláštních předpisů,⁴⁾ Úřad udělí přihlašovatelovi patent; přihlašovatel se stává majitelem patentu. Majiteli patentu vydá Úřad patentovou listinu, v níž uvede jméno původce a jejíž součástí je popis vynálezu a patentové nároky, a udělení patentu oznámí ve Věstníku.

§ 35

Je-li přihlášek vynálezů se shodným předmětem více, může být udělen jen jeden patent.

HLAVA TŘETÍ

EVROPSKÁ PATENTOVÁ PŘIHLÁŠKA
A EVROPSKÝ PATENT

§ 35a

(1) Evropská patentová přihláška s účinky pro Českou republiku (dále jen „evropská patentová přihláška“), které bylo přiznáno datum podání, má v České republice stejné účinky jako přihláška vynálezu podaná podle § 24 k témuž datu. Požívá-li evropská patentová přihláška právo přednosti z dřívějšího data, než je den podání evropské patentové přihlášky, platí pro přiznání účinků přihlášky toto dřívější datum.

(2) Byla-li evropská patentová přihláška vzata zpět nebo je-li považována za vzatou zpět, má to účinky jako zastavení řízení o přihlášce vynálezu podle § 64 odst. 2. Byla-li evropská patentová přihláška zamítnuta, má to stejný účinek jako zamítnutí přihlášky vynálezu podle § 34 odst. 1.

(3) Navrácení práv Evropským patentovým úřadem přihlašovatelovi evropské patentové přihlášky, popřípadě majiteli evropského patentu s účinky pro Českou republiku (dále jen „evropský patent“) platí rovněž v České republice.

(4) Jestliže evropská patentová přihláška byla Evropským patentovým úřadem zveřejněna, její přihlašovatel předložil překlad patentových nároků do jazyka českého a zaplatil správní poplatek za zpřístupnění podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ Úřad tento překlad zpřístupní veřejnosti a tuto skutečnost oznámí ve Věstníku. Přihlašovatel se může po tomto zpřístupnění domáhat přiměřené náhrady podle § 11 odst. 3, bude-li mít patent udělený Evropským patentovým úřadem účinky v České republice (§ 35c).

(5) Pro výklad rozsahu ochrany vyplývající z evropské patentové přihlášky je rozhodný obsah evropské patentové přihlášky upravený zněním evropského patentu v jazyce, v němž před Evropským patentovým úřadem o evropské patentové přihlášce probíhalo řízení; vyplývá-li z evropského patentu ochrana širší než ze zveřejněné evropské patentové přihlášky, je ochrana poskytována jen v tom rozsahu, který vyplývá jak ze zveřejněné evropské patentové přihlášky, tak z uděleného evropského patentu. Jestliže překlad patentových nároků podle odstavce 4 neodpovídá jejich znění v jazyce řízení, lze ochranu z evropské patentové přihlášky uplatnit pouze v rozsahu, který je zřejmý z jejího překladu do jazyka českého.

(6) Předloží-li přihlašovatel Úřadu opravený překlad patentových nároků do jazyka českého, bude

tento opravený překlad platit místo původního překladu ode dne oznámení o jeho zpřístupnění ve Věstníku; za toto zpřístupnění je přihlašovatel povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Práva třetích osob, které v dobré víře využívaly, nebo provedly vážné a účinné přípravy k využívání předmětu evropské patentové přihlášky, který podle překladu předloženého přihlašovatelem nespadal do jejího rozsahu, využívat předmět evropské patentové přihlášky nejsou dodáním nového překladu dotčena.

§ 35b

Změna evropské patentové přihlášky na národní přihlášku

(1) Úřad na žádost přihlašovatele evropské patentové přihlášky podanou ve smyslu čl. 136 odst. 2 evropské patentové úmluvy zahájí řízení o této přihlášce jako o přihlášce národní.

(2) Obdrží-li Úřad žádost podle odstavce 1, vyze přihlašovatele, aby do 3 měsíců předložil ve trojím vyhotovení překlad evropské patentové přihlášky do českého jazyka a zaplatil poplatek za podání přihlášky vynálezu.

(3) Jestliže přihlašovatel splnil podmínky stanovené v odstavci 2 a Úřad žádost o změnu evropské patentové přihlášky obdržel do 20 měsíců ode dne vzniku práva přednosti, Úřad přiznává národní přihlášce právo přednosti z původně podané evropské patentové přihlášky.

(4) Úřad na žádost přihlašovatele projedná evropskou patentovou přihlášku podanou podle odstavce 1 jako národní přihlášku užitého vzoru podle zvláštního právního předpisu.^{4c)} Ustanovení odstavců 2 a 3 se použijí obdobně.

§ 35c

Účinky evropského patentu

(1) Patent udělený Evropským patentovým úřadem má stejné účinky jako patent udělený podle § 34 odst. 3.

(2) Účinky evropského patentu v České republice nastávají dnem, v němž bylo oznámeno udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku; majitel patentu je povinen předat Úřadu do 3 měsíců od tohoto dne překlad patentového spisu do jazyka českého a zaplatit správní poplatek za jeho zveřejnění podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾ Majitel patentu je v téže lhůtě povinen předložit Úřadu adresu v České republice, kam mu budou zasílány úřední zprávy týkající se jeho patentu. Úřad udělení evropského pa-

tentu oznámí ve Věstníku a překlad evropského patentového spisu zveřejní.

(3) Nebude-li překlad evropského patentového spisu do jazyka českého předložen ve lhůtě podle odstavce 2, může jej majitel evropského patentu předložit v dodatečné lhůtě 3 měsíců, zaplatí-li současně správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(4) Nebude-li překlad evropského patentového spisu do českého jazyka předložen ani ve lhůtě podle odstavce 3, evropský patent se v České republice pokládá za neúčinný od samého počátku.

(5) Po oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku запиše Úřad evropský patent do českého rejstříku evropských patentů s údaji, které se zapisují do evropského patentového rejstříku.

§ 35d

Rozsah ochrany z evropského patentu

(1) Pro stanovení rozsahu ochrany vyplývající z evropského patentu je rozhodné jeho znění v jazyce, v němž před Evropským patentovým úřadem probíhalo řízení o evropské patentové přihlášce; jestliže však z překladu patentového spisu poskytnutého Úřadu podle § 35c odst. 2 vyplývá ochrana užší než v jazyce řízení, třetí strany se mohou dovolávat tohoto překladu.

(2) Majitel evropského patentu je oprávněn předložit Úřadu opravený překlad evropského patentového spisu do českého jazyka. Opravený překlad bude platit místo původního překladu po zveřejnění tohoto opraveného překladu Úřadem; za toto zveřejnění je majitel evropského patentu povinen zaplatit poplatek podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(3) Práva třetích osob, které na území České republiky v dobré víře využívaly nebo provedly vážné a účinné přípravy k využívání předmětu, který podle překladu platného v době před zveřejněním opraveného překladu Úřadem nespadal do rozsahu evropského patentu, využívat tento předmět nejsou dodáním nového překladu dotčena.

§ 35e

Zákaz dvojí ochrany

(1) Pokud je národní patent udělen na vynález, na který byl témuž majiteli nebo jeho právnímu nástupci udělen evropský patent se stejným právem přednosti, národní patent se v rozsahu, ve kterém se shoduje s evropským patentem, stává neúčinným ke dni, k němuž uplynula lhůta pro podání odporu proti evropskému patentu, aniž byl odpor podán, anebo dnem

^{4c)} Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění zákona č. 116/2000 Sb.

právní moci rozhodnutí, jímž byl v řízení o odporu evropský patent zachován.

(2) Národní patent nenabývá účinky podle § 11 odst. 2 v rozsahu, ve kterém se shoduje s evropským patentem, je-li udělen až po uplynutí lhůty pro podání odporu proti evropskému patentu, aniž byl odpor podán, nebo po právní moci rozhodnutí, jímž byl v řízení o odporu evropský patent zachován.

(3) Zrušením evropského patentu podle § 35f odst. 5 nejsou ustanovení odstavců 1 a 2 dotčena.

§ 35f

Zrušení evropského patentu

(1) Zruší-li Evropský patentový úřad evropský patent, popřípadě jej zachová v pozměněném znění, má toto rozhodnutí účinky v České republice.

(2) Zrušení evropského patentu, popřípadě jeho zachování v pozměněném znění podle odstavce 1 oznámí Úřad ve Věstníku.

(3) Je-li evropský patent v řízení o odporu zachován v pozměněném znění Evropským patentovým úřadem, je jeho majitel povinen do 3 měsíců ode dne oznámení této změny v Evropském patentovém věstníku předat Úřadu překlad pozměněného znění patentového spisu do českého jazyka a zaplatit poplatek za zveřejnění. Úřad zachování evropského patentu v pozměněném znění oznámí ve Věstníku a překlad pozměněného znění patentového spisu zveřejní.

(4) Nebude-li český překlad pozměněného znění evropského patentového spisu předložen ve lhůtě podle odstavce 3, pokládá se evropský patent v České republice za neúčinný od samého počátku.

(5) Uplynula-li marně lhůta stanovená Evropskou patentovou úmluvou k podání odporu, popřípadě jestliže v řízení o odporu nebyl evropský patent zrušen, může být evropský patent zrušen Úřadem podle § 23; Úřad řízení o zrušení evropského patentu přeruší, probíhá-li před Evropským patentovým úřadem řízení o odporu týkající se téže věci. Jestliže v řízení o odporu nedošlo ke zrušení evropského patentu, Úřad na žádost bude v řízení o zrušení patentu pokračovat.

(6) V řízení o zrušení evropského patentu je závazným jeho znění v jazyce řízení.

§ 35g

(1) Za udržování platnosti evropského patentu v České republice je majitel povinen platit každoroční

poplatky (dále jen „udržovací poplatky“). Výši udržovacích poplatků stanoví Úřad vyhláškou.

(2) Povinnost platit udržovací poplatky vzniká oznámením o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku. Udržovací poplatky se platí u Úřadu předem a jsou splatné k výročí data podání přihlášky. Jestliže mezi oznámením o udělení evropského patentu a datem, které odpovídá datu podání přihlášky, je lhůta kratší než 2 měsíce, je majitel evropského patentu povinen zaplatit první udržovací poplatek nejpozději do 2 měsíců ode dne oznámení. Není-li udržovací poplatek zaplacen ke dni splatnosti, může být dodatečně zaplacen do šesti měsíců ode dne splatnosti, a to v dvojnásobné výši.

(3) Práva třetích osob, které po marném uplynutí lhůty k zaplacení udržovacího poplatku v dobré víře započaly s využíváním předmětu vynálezu nebo k takovému využívání provedly vážné a účinné přípravy, využívat předmět vynálezu nejsou dodatečným zaplacením udržovacího poplatku dotčena.

HLAVA ČTVRTÁ

UDĚLOVÁNÍ DODATKOVÝCH OCHRANNÝCH OSVĚDČENÍ PRO LÉČIVA A PRO PŘÍPRAVKY NA OCHRANU ROSTLIN

§ 35h

(1) Úřad uděluje na látky chráněné na území České republiky platným patentem dodatková ochranná osvědčení (dále jen „osvědčení“), jestliže jsou účinnými látkami přípravků, které před uvedením na trh podléhají registraci podle zvláštních právních předpisů.^{4d)}

(2) Účinnou látkou je chemicky vyrobená látka nebo směs látek, mikroorganismus nebo směs mikroorganismů, které mají obecné nebo specifické léčebné nebo preventivní účinky ve vztahu k onemocněním lidí nebo zvířat nebo které jim mohou být podány za účelem určení nemoci, zlepšení nebo úpravy zdravotního stavu anebo které jsou určeny k ochraně rostlin nebo rostlinných výrobků.

(3) Přípravkem podle odstavce 1 je účinná látka nebo směs obsahující jednu nebo více účinných látek zpracovaných do formy, která je uváděná na trh jako léčivo^{4e)} nebo jako přípravek na ochranu rostlin.^{4f)}

^{4d)} Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů. Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů.

^{4e)} § 2 odst. 1 zákona č. 79/1997 Sb.

^{4f)} § 2 odst. 7 zákona č. 147/1996 Sb.

§ 35i

Žádost o udělení osvědčení

(1) Žádost o udělení osvědčení podává majitel patentu, jehož předmětem je látka, s výjimkou patentu uděleného podle § 82, nebo způsob získání látky anebo užití látky jako léčiva, popřípadě jako přípravku na ochranu rostlin (dále jen „základní patent“), nebo jeho právní nástupce.

(2) Žádost o udělení osvědčení se podává do šesti měsíců ode dne rozhodnutí o registraci přípravku podle zvláštních právních předpisů;^{4d)} je-li registrace provedena před udělením základního patentu, musí být žádost o osvědčení podána ve lhůtě šesti měsíců ode dne udělení patentu.

(3) Žádost o udělení osvědčení musí obsahovat

a) žádost o udělení osvědčení, v níž je uvedeno:

1. jméno a adresa žadatele,
2. jméno a adresa zástupce, je-li žadatel zastoupen,
3. číslo základního patentu a název vynálezu,
4. číslo a datum první registrace přípravku podle zvláštních právních předpisů;^{4d)}

b) kopii rozhodnutí o registraci přípravku vydaného podle zvláštních právních předpisů;^{4d)} v níž je přípravek identifikován, včetně souhrnu údajů o přípravku u léčiva;

c) chemické, generické či jiné názvosloví umožňující ztotožnit látku chráněnou základním patentem s registrovaným přípravkem.

(4) S podáním žádosti o udělení osvědčení je žadatel povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(5) Podání žádosti o udělení osvědčení Úřad zapisuje do patentového rejstříku a zveřejní ve Věstníku. Ve zveřejnění se uvede jméno a adresa žadatele, číslo základního patentu a název vynálezu, který je patentem chráněn, číslo a datum registrace, včetně označení přípravku, jehož uvedení na trh je touto registrací umožněno.

§ 35j

Podmínky pro udělení osvědčení

Úřad udělí osvědčení, jestliže k datu podání žádosti podle § 35i jsou splněny tyto podmínky:

- a) základní patent platí na území České republiky;
- b) přípravek obsahuje účinnou látku chráněnou základním patentem a je platně registrován jako léčivo nebo jako přípravek na ochranu rostlin podle zvláštních právních předpisů;^{4d)}
- c) na látku dosud nebylo uděleno osvědčení;
- d) registrace podle písmene b) je prvním povolením k uvedení hromadně vyráběného léčiva v České

republice nebo prvním povolením k uvedení přípravku na ochranu rostlin na trh v České republice.

§ 35k

Udělení osvědčení

(1) Splňuje-li žádost o udělení osvědčení náležitosti stanovené v § 35i a látka, pro niž je osvědčení žádáno, splňuje náležitosti podle § 35j, udělí Úřad osvědčení, které zapisuje do patentového rejstříku. V osvědčení Úřad uvede:

- a) jméno a adresu majitele osvědčení;
- b) číslo základního patentu a název vynálezu;
- c) číslo a datum první registrace, orgán, který vydal rozhodnutí o registraci, a označení přípravku, jehož uvedení na trh je touto registrací povoleno;
- d) dobu platnosti osvědčení.

(2) Udělení osvědčení Úřad zveřejní ve Věstníku. Ve zveřejnění budou uvedeny údaje podle odstavce 1.

(3) Nesplňuje-li žádost o udělení osvědčení náležitosti stanovené v § 35j, vyzve Úřad žadatele k jejich doplnění ve stanovené lhůtě. Nedoplní-li žadatel podání ve stanovené lhůtě, Úřad řízení zastaví; na tuto skutečnost musí být žadatel upozorněn.

(4) Nejsou-li splněny podmínky pro udělení osvědčení, žádost o udělení osvědčení bude zamítnuta.

(5) Zamítnutí žádosti o udělení osvědčení a zastavení řízení o udělení osvědčení zveřejní Úřad ve Věstníku; ve zveřejnění se uvedou údaje uvedené v § 35i odst. 5.

§ 35l

Předmět a účinky osvědčení

(1) V mezích ochrany vyplývající ze základního patentu se ochrana osvědčením vztahuje na chemickou látku či směs látek, mikroorganismus nebo směr mikroorganismů, které jsou účinnou látkou registrovaného přípravku, a na každé užití předmětu patentu jako léčiva nebo přípravku na ochranu rostlin, které bylo povoleno před uplynutím doby platnosti osvědčení.

(2) Z osvědčení vyplývají stejná práva jako ze základního patentu; na osvědčení se vztahují stejná omezení a vyplývají z něj stejné povinnosti jako ze základního patentu.

§ 35m

Platnost osvědčení

(1) Osvědčení platí po dobu odpovídající době, jež uplynula mezi dnem podání přihlášky základního patentu a dnem první registrace umožňující uvést pří-

pravek na trh v České republice jako léčivý přípravek či jako přípravek na ochranu rostlin, zkrácené o pět let, nejdéle však pět let ode dne, kdy toto osvědčení nabylo účinnosti.

(2) Osvědčení nabývá účinnosti uplynutím zákonné doby platnosti základního patentu.

(3) Za udržování osvědčení v platnosti je majitel povinen platit každoročně správní poplatky podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(4) Práva třetích osob, které po marném uplynutí lhůty k zaplacení poplatku za udržování osvědčení v platnosti v dobré víře započaly s využíváním vynálezu nebo k takovému využívání provedly vážné a účinné přípravy, nejsou zaplacením tohoto poplatku v další lhůtě dotčena.

§ 35n

Zánik osvědčení

(1) Osvědčení zaniká

- a) uplynutím doby jeho platnosti podle § 35m odst. 1;
- b) vzdá-li se jej jeho majitel;
- c) nezaplatí-li jeho majitel správní poplatky za udržování osvědčení v platnosti;
- d) jestliže přípravek nemůže být nadále uváděn na trh z důvodu zrušení či zániku registrace;
- e) zrušením osvědčení podle § 35o.

(2) Zánik osvědčení Úřad zapíše do patentového rejstříku a oznámí ve Věstníku.

§ 35o

Zrušení osvědčení

(1) Úřad zruší osvědčení, jestliže

- a) nebyly splněny podmínky pro jeho udělení podle § 35j;
- b) základní patent zanikl dříve, než uplynula doba jeho platnosti;
- c) základní patent byl zrušen nebo základní patent byl omezen v takovém rozsahu, že látka, pro kterou bylo vydáno osvědčení, není nadále základním patentem chráněna; to platí i v případě zrušení základního patentu, k němuž došlo po jeho zániku.

(2) Návrh na zrušení osvědčení lze podat i po zániku základního patentu podle odstavce 1, prokáže-li navrhovatel právní zájem.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

§ 63

Správní řízení

(1) Pro řízení před Úřadem platí obecné předpisy o správním řízení s odchylkami uvedenými v zákoně a s výjimkou ustanovení o přerušení řízení, o čestném prohlášení, o lhůtách pro rozhodnutí a o opatření proti nečinnosti.⁵⁾ Řízení před Úřadem se vede v jazyce českém.

(2) Za úkony spojené s řízením podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky.⁴⁾ Při zahájení řízení podle ustanovení § 23, 35f, 35o a § 68 odst. 1 a 2 je navrhovatel povinen složit kauci na náklady řízení, která bude navrhovateli vrácena, jestliže se v průběhu řízení prokáže, že návrh na zahájení řízení byl oprávněný. Kauce činí 2 500 Kč.

§ 64

Zastavení řízení

(1) Nevyhoví-li účastník řízení výzvě Úřadu ve stanovené lhůtě, může Úřad řízení zastavit.

(2) Úřad může řízení zastavit i na návrh účastníka; návrh na zastavení řízení nelze vzít zpět.

§ 65

Prominutí lhůty

(1) Úřad promine zmeškání lhůty, k němuž došlo ze závažných důvodů, požádá-li o to účastník do dvou měsíců ode dne, kdy pominula překážka zmeškání, a učiní-li v této době zmeškaný úkon a zaplatí správní poplatek podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(2) Zmeškání lhůty nelze prominout po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy měl být úkon učiněn, jakož i při uplatnění nebo prokázání práva přednosti, při žádosti o provedení úplného průzkumu přihlášky vynálezu a při žádosti o pokračování řízení podle ustanovení § 28 odst. 3.

(3) Práva nabytá třetími osobami v době mezi zmeškáním lhůty a jejím prominutím zůstávají nedotčena.

⁵⁾ § 29, 39, 49 a 50 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

§ 66

Nahlížení do spisu

Úřad může povolit nahlížení do spisu třetím osobám, jen pokud prokáží právní zájem. Před zveřejněním přihlášky vynálezu je však přípustné sdělit pouze údaj, kdo je původcem vynálezu, přihlašovatelem vynálezu, údaj o právu přednosti, název přihlášky vynálezu a její spisovou značku.

§ 67

Určovací řízení

Na žádost toho, kdo osvědčí právní zájem, Úřad určí, zda předmět v žádosti popsany spadá do rozsahu ochrany určitého patentu na vynález.

§ 68

Opravné řízení

(1) Proti rozhodnutí Úřadu, s výjimkou rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty podle ustanovení § 65, lze podat ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí rozklad.

(2) O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu na návrh jím ustavené odborné komise.

§ 69

Patentový rejstřík a Věstník Úřadu

(1) Úřad vede patentový rejstřík, do kterého zahrnuje rozhodné údaje o přihláškách vynálezů, řízení o nich a rozhodné údaje o udělených patentech.

(2) Úřad vede rejstřík evropských patentů platných na území České republiky. Pro zápisy do rejstříku evropských patentů se použije odstavec 1.

(3) Úřad vydává Věstník, v němž uveřejňuje zejména skutečnosti týkající se zveřejněných přihlášek vynálezů, udělených patentů a další údaje týkající se vynálezů, jakož i úřední sdělení a rozhodnutí zásadní povahy.

§ 70

Zastupování

Osoby, které nemají na území České republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení před Úřadem zastoupeny zástupcem podle zvláštních právních předpisů.⁷⁾ To platí i pro předkládání překladů podle hlavy třetí.

§ 71

Pro řízení o vynálezech, které jsou utajovány po-

dle zvláštního právního předpisu^{4a)} nebo mezinárodní smlouvy, jíž je Česká republika vázána, platí tento zákon s výjimkou jejich zveřejnění.

**ČÁST ČTVRTÁ
ZLEPŠOVACÍ NÁVRHY**

§ 72

(1) Za zlepšovací návrhy se pokládají technická, výrobní nebo provozní zdokonalení, jakož i řešení problémů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a životního prostředí, s nimiž má zlepšovatel právo nakládat.

(2) Práva ze zlepšovacích návrhů nevzniknou, brání-li jim práva z patentu.

§ 73

(1) Zlepšovatel je povinen nabídnout zlepšovací návrh svému zaměstnavateli, jestliže se zlepšovací návrh týká oboru práce nebo činnosti zaměstnavatele.

(2) Zlepšovatel má právo se zlepšovacím návrhem nakládat bez omezení, jestliže s ním zaměstnavatel ve lhůtě dvou měsíců od nabídky zlepšovacího návrhu neuzavřel smlouvu o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj (§ 74).

§ 74

Právo využívat zlepšovací návrh vzniká uzavřením smlouvy se zlepšovatelem o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj.

**ČÁST PÁTÁ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ,
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ****Ustanovení společná**

§ 75

Porušování práv

(1) V případě neoprávněného zásahu do práv chráněných tímto zákonem se může ten, jehož právo bylo porušeno, domáhat zejména toho, aby rušení práva bylo zakázáno a aby následky porušení byly odstraněny. Byla-li tímto zásahem způsobena škoda, má poškozený právo na její náhradu; nahrazuje se to, oč se majetek poškozeného škodnou událostí zmenšil (skutečná škoda) a čeho by byl dosáhl, kdyby nenastala

⁷⁾ Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích, ve znění zákona č. 14/1993 Sb.
Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 210/1999 Sb.

škodná událost (ušlý zisk). Byla-li tímto zásahem způsobena nemajetková újma, má poškozený právo na přiměřené zadostiučinění, které může spočívat i v peněžitém plnění.

(2) Poškozený může požadovat, aby soud nařídil ohrožovateli či porušovateli zničit výrobky, jejichž výrobou nebo uvedením na trh došlo k ohrožení nebo porušení práva chráněného tímto zákonem, popřípadě zničení materiálu a nástrojů určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech ohrožujících nebo porušujících práva chráněná tímto zákonem. Soud zničení nenařídí, nejsou-li tyto výrobky ve vlastnictví toho, proti němuž návrh směřuje, nebo jestliže by ohrožení či porušení práva mohlo být odstraněno jinak a zničení by bylo nepřiměřené tomuto ohrožení nebo porušení.

(3) Spory z vynálezů a zlepšovacích návrhů projednávají a rozhodují soudy, s výjimkou věcí, které podle tohoto zákona rozhoduje Úřad.

§ 75a

Právo na informaci

Majitel práva chráněného tímto zákonem má vůči každému, kdo tato práva ohrožuje nebo porušuje, právo na informaci o původu výrobku včetně informací týkajících se uvádění výrobků na trh; soud právo na informaci nepřizná, jestliže by to bylo v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení.

§ 75b

(1) Je-li ve věcech týkajících se porušení práv z vynálezu navrhováno vydání předběžného opatření, soud může nařídít navrhovateli složit jistotu, která by postčila k odškodnění toho, proti němuž návrh směřuje, a zabránila by zneužití ochrany poskytované majiteli patentu.

(2) Soud, který je příslušný k nařízení předběžného opatření, buď

- a) nařídí navrhovateli nejpozději do 7 dnů od podání návrhu složit jistotu podle odstavce 1 a o návrhu na předběžné opatření rozhodne nejpozději do 7 dnů poté, kdy se dozví, že navrhovatel složil jistotu, anebo
- b) rozhodne o návrhu na předběžné opatření nejpozději do 7 dnů poté, co byl podán.

§ 76

Vztahy k zahraničí

(1) Osoby, které mají bydliště nebo sídlo na území státu, který je smluvní stranou Pařížské

úmluvy³⁾ nebo který je členem Světové obchodní organizace,^{4b)} mají stejná práva jako občané České republiky.

(2) Ustanovení mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, nejsou tímto zákonem dotčena.

Ustanovení přechodná

§ 77

Řízení o přihláškách objevů, která neskončila před nabytím účinnosti tohoto zákona, dokončí se podle dosavadních předpisů.

§ 78

(1) Přihlášky vynálezů, o nichž nebylo před nabytím účinnosti tohoto zákona rozhodnuto, projednají se dále podle tohoto zákona s tím, že Úřad provede úplný průzkum z moci úřední.

(2) U vynálezu vytvořeného za podmínek ustanovení § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb., má právo na patent zaměstnavatel, jestliže o patent požádá ve lhůtě tří měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Původce má vůči zaměstnavateli právo na odměnu podle ustanovení § 9 odst. 4 tohoto zákona. Nepožádá-li zaměstnavatel o patent ve stanovené lhůtě, platí, že právo na patent má původce vynálezu.

(3) Pokud využití předmětu přihlášek vynálezů uvedených v ustanovení odstavců 1 a 2 nastalo před nabytím účinnosti tohoto zákona za podmínek stanovených dosavadními předpisy, zůstávají práva třetích osob nedotčena. Právo původce na odměnu za toto využití předmětu přihlášky vynálezu se žádostí o udělení autorského osvědčení podle dosavadních předpisů tím není dotčeno.

§ 79

Na žádost o uznání autorského osvědčení podanou podle mezinárodní smlouvy³⁾ před nabytím účinnosti tohoto zákona, Úřad udělí patent za podmínky, že žadatel uvede ve lhůtě šesti měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona žádost o uznání autorského osvědčení do souladu s podmínkami platnými pro žádost o uznání patentu. Neučiní-li tak, Úřad řízení zastaví.

§ 80

(1) Přihlášky průmyslových vzorů, o nichž nebylo před nabytím účinnosti tohoto zákona rozhodnuto, projednají se dále podle tohoto zákona.

³⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky č. 133/1978 Sb., o Dohodě o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy.

(2) Přihlašovatelem průmyslového vzoru vytvořeného za podmínek ustanovení § 82 zákona č. 84/1972 Sb. se stane zaměstnavatel, jestliže o to požádá ve lhůtě tří měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Původce má vůči zaměstnavateli právo na odměnu podle ustanovení § 44 odst. 4 tohoto zákona. Nepožádá-li zaměstnavatel o své zapsání jako přihlašovatele ve stanovené lhůtě, platí, že o zápis průmyslového vzoru do rejstříku požádal jeho původce.

(3) Práva třetích osob k využití předmětů přihlášek průmyslových vzorů uvedených v ustanovení odstavců 1 a 2, která vznikla před nabytím účinnosti tohoto zákona za podmínek stanovených dosavadními předpisy, zůstávají nedotčena. Právo původce na odměnu za toto využití podle dosavadních předpisů tím není dotčeno.

§ 81

(1) Autorské osvědčení na vynález udělené podle zákona č. 84/1972 Sb. platí 15 let od podání přihlášky; jeho platnost však neskončí dříve než jeden rok od nabytí účinnosti tohoto zákona. Za udržování platnosti autorského osvědčení po uplynutí jednoho roku po nabytí účinnosti tohoto zákona je nutné platit správní poplatky podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(2) Osvědčení na průmyslový vzor udělené podle zákona č. 84/1972 Sb. platí 5 let od podání přihlášky; na žádost Úřad prodlouží platnost osvědčení na průmyslový vzor o dalších 5 let. Platnost osvědčení však neskončí dříve než jeden rok od nabytí účinnosti tohoto zákona. Za žádost je nutné zaplatit správní poplatky podle zvláštních předpisů.⁴⁾

(3) Organizaci, která podle dosavadních předpisů má k vynálezu nebo k průmyslovému vzoru právo hospodaření nebo byla tímto právem pověřena, přísluší stejná práva, jaká má majitel patentu nebo majitel průmyslového vzoru.

(4) U vynálezu vytvořeného jinak, než za podmínek ustanovení § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb., chráněného autorským osvědčením uděleným podle dosavadních předpisů, jež organizace, která k němu má právo hospodaření nebo byla tímto právem pověřena, nevyužívala, má původce právo kdykoliv v době trvání platnosti tohoto autorského osvědčení požádat Úřad o jeho převedení na patent. Převedení autorského osvědčení na patent podléhá správnímu poplatku. Bližší provedení tohoto ustanovení stanoví prováděcí předpis.

(5) Nebyl-li vynález chráněn autorským osvědčením vytvořen za podmínek ustanovení § 28 písm. a) zákona č. 84/1972 Sb., popřípadě průmyslový vzor

chráněn osvědčením vytvořen za podmínek ustanovení § 82 téhož zákona, má původce vynálezu nebo průmyslového vzoru právo vynález, popřípadě průmyslový vzor, využívat při své podnikatelské činnosti prováděné v souladu se zvláštními předpisy.¹⁰⁾

(6) Jestliže organizace, které přísluší práva podle odstavce 3, nezaplatí do šesti měsíců po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 za udržování autorského osvědčení správní poplatky podle zvláštních předpisů⁴⁾ nebo nepožádá v téže lhůtě o vyznačení svých práv v rejstříku průmyslových vzorů, práva majitele patentu nebo průmyslového vzoru vzniknou přihlašovatel, jestliže tyto úkony učiní ve lhůtě dalších šesti měsíců. Zmeškání těchto lhůt nelze prominout.

§ 82

(1) Na žádost majitele patentu uděleného v zahraničí, jehož předmět spadá do ustanovení § 28 písm. b) a c) zákona č. 84/1972 Sb., může Úřad přiznat právo přednosti podle Pařížské úmluvy³⁾ přihlašce vynálezu podané v České republice po uplynutí lhůty stanovené touto Pařížskou úmluvou.³⁾

(2) Žádost podle odstavce 1 spolu s přihláškou vynálezu a dokladem o udělení patentu v zahraničí musí být podána do 12 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Úřad na přihlášku vynálezu podanou podle ustanovení odstavce 2 patent neudělí, jestliže

- a) přihlašovatel nepředloží doklad o udělení souhlasu k prodeji nebo výrobě předmětu patentu v kterémkoliv státě;
- b) přihlašovatel nepředloží doklad o udělení souhlasu k prodeji či výrobě předmětu patentu v České republice, který udělil příslušný český orgán na žádost podanou do šesti měsíců od udělení souhlasu k prodeji či výrobě předmětu patentu v kterémkoliv státě;
- c) byl předmět patentu uděleného v zahraničí před podáním přihlášky podle ustanovení odstavců 1 a 2 v České republice uveden na trh.

(4) Majitel patentu uděleného v zahraničí je povinen po podání žádosti podle ustanovení odstavců 1 a 2 předložit doklady uvedené v ustanovení odstavce 3 písm. a) a b) ve lhůtě tří měsíců od jejich nabytí, nejpozději do skončení platnosti patentu podle ustanovení odstavce 5.

(5) Patent udělený na přihlášku vynálezu podanou podle ustanovení odstavce 2 platí 16 let od přiznaného práva přednosti.

(6) Zmeškání lhůt uvedených v ustanoveních od-

¹⁰⁾ Zákon č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

stavce 2, odstavce 3 písm. a) a b) a odstavce 4 nelze prominout.

§ 83

Pro vztahy z patentů na vynálezy a z patentů na průmyslové vzory, které byly uděleny před nabytím účinnosti tohoto zákona, se použije dosavadních předpisů.

§ 84

Využívání vynálezu chráněného autorským osvědčením nebo průmyslového vzoru chráněného osvědčením, které je v souladu s dosavadními předpisy a které započalo před nabytím účinnosti tohoto zákona, popřípadě k němuž bylo před nabytím účinnosti tohoto zákona smluvně poskytnuto právo, není porušením práv majitele patentu. Právo původce na odměnu za toto využití podle dosavadních předpisů tím není dotčeno.

§ 85

(1) Projednávání přihlášek zlepšovacích návrhů, která neskončila před nabytím účinnosti tohoto zákona, dokončí se podle tohoto zákona s tím, že lhůta stanovená v ustanovení § 73 odst. 2 počíná běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Pro vztahy ze zlepšovacích návrhů, o nichž bylo kladně rozhodnuto před nabytím účinnosti tohoto zákona, použije se ustanovení dosavadních předpisů s tím, že zlepšovatelství průkaz platí 3 roky od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 86

(1) Nároky na odměnu za objev, za využití vynálezu, průmyslového vzoru nebo zlepšovacího návrhu, jakož i nároky na úhradu přiměřených nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů, odměny za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, průmyslového vzoru nebo zlepšovacího návrhu a nároky na odměnu za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu, pokud vznikly před nabytím účinnosti tohoto zákona, vypořádají se podle dosavadních předpisů.

(2) Dojde-li po nabytí účinnosti tohoto zákona k využití vynálezu chráněného autorským osvědčením, k němuž má organizace právo majitele patentu podle ustanovení § 81 odst. 3, je tato organizace povinna zaplatit původci vynálezu odměnu podle ustanovení § 9 odst. 4 tohoto zákona; dojde-li po nabytí účinnosti tohoto zákona k využití průmyslového vzoru chráněného osvědčením, k němuž má organizace právo majitele průmyslového vzoru podle ustanovení § 81 odst. 3, je tato organizace povinna zaplatit původci průmyslového vzoru odměnu podle ustanovení § 44 odst. 4.

(3) Nároky na odměnu za využití zlepšovacího návrhu, na nějž byl vydán zlepšovatelství průkaz, pokud vznikly po nabytí účinnosti zákona, vypořádají se podle dosavadních předpisů.

§ 87

Tematické úkoly vyhlášené před nabytím účinnosti zákona se projednají a vypořádají podle dosavadních předpisů.

Ustanovení zmocňovací, zrušovací a závěrečná

§ 88

Úřad upraví vyhláškou podrobnosti o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů. Úřad vyhláškou stanoví výši udržovacích poplatků.

§ 89

Zrušují se:

1. zákon č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech;
2. vyhláška č. 104/1972 Sb., o řízení ve věcech objevů, vynálezů a průmyslových vzorů;
3. vyhláška č. 105/1972 Sb., o zlepšovacích návrzích;
4. vyhláška č. 107/1972 Sb., o vztazích k zahraničí ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů;
5. vyhláška č. 93/1972 Sb., o smířcím řízení ve sporech o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacími návrhy a průmyslovými vzory;
6. vyhláška č. 27/1986 Sb., o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů;
7. vyhláška č. 28/1986 Sb., o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovaném využívání v národním hospodářství;
8. vyhláška č. 29/1986 Sb., o plánování tematických úkolů;
9. vyhláška č. 68/1974 Sb., kterou se stanoví odchylky z ustanovení zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech.

§ 90

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

* * *

Zákon č. 519/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád a notářský řád, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Zákon č. 116/2000 Sb., kterým se mění některé zákony na ochranu průmyslového vlastnictví, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (10. května 2000), s výjimkou ustanovení § 24 odst. 3, a části první, hlavy třetí, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2002.

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. října 2000.

Předseda vlády:

Ing. **Zeman** v. r.

4

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 478/1992 Sb.,

o užitných vzorech, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 116 /2000 Sb.

ZÁKON

o užitných vzorech

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Základní ustanovení

§ 1

Technická řešení, která jsou nová, přesahují rámec pouhé odborné dovednosti a jsou průmyslově využitelná, se chrání užitnými vzory.

§ 2

Technickými řešeními podle tohoto zákona nejsou zejména:

- a) objevy, vědecké teorie a matematické metody,
- b) pouhé vnější úpravy výrobků,
- c) plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti,
- d) programy počítačů,
- e) pouhé uvedení informace.

§ 3

Užitnými vzory nelze chránit

- a) technická řešení, která jsou v rozporu s obecnými zájmy, zejména se zásadami lidskosti a veřejné morálky,
- b) odrůdy rostlin a plemena zvířat, jakož i biologické reprodukční materiály,
- c) způsoby výroby nebo pracovní činnosti.

§ 4

(1) Technické řešení je nové, není-li součástí stavu techniky.

(2) Stavem techniky pro účely tohoto zákona je vše, co bylo přede dnem, od něhož přísluší přihlašovateli užitného vzoru právo přednosti (§ 9), zveřejněno.

(3) Stavem techniky není takové zveřejnění výsledků práce přihlašovatele nebo jeho právního předchůdce, ke kterému došlo v posledních šesti měsících před podáním přihlášky užitného vzoru.

§ 5

Technické řešení je průmyslově využitelné, jestliže může být opakovaně využíváno v hospodářské činnosti.

§ 6

(1) Právo na ochranu užitným vzorem má původce nebo jeho právní nástupce.

(2) Původcem užitného vzoru je ten, kdo jej vytvořil vlastní tvořivou prací.

§ 7

Užitné vzory zapisuje Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) do rejstříku užitných vzorů (dále jen „rejstřík“).

Přihláška a zápis užitného vzoru

§ 8

(1) O zápis do rejstříku se žádá přihláškou užitného vzoru (dále jen „přihláška“) podanou písemně u Úřadu.

(2) Přihláška užitného vzoru smí obsahovat jen jedno technické řešení nebo skupinu řešení, která jsou navzájem spojena tak, že uskutečňují jedinou technickou myšlenku.

(3) Přihláška musí obsahovat:

- a) žádost o zápis do rejstříku užitných vzorů, s uvedením názvu užitného vzoru,
- b) popis technického řešení, popřípadě jeho dokumentaci,
- c) nároky na ochranu, v nichž musí být jasně a stručně vymezen předmět, který má být chráněn užitným vzorem.

(4) V přihlášce musí být uvedeno, kdo je původcem předmětu přihlášky užitného vzoru.

(5) Vyhotovení přihlášky musí odpovídat jednotné formě a požadavkům, které Úřad zveřejní ve Věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Věstník“).

§ 9

(1) Podáním přihlášky vzniká přihlašovatelovi právo přednosti.

(2) Právo přednosti, které vyplývá z Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen „Pařížská úmluva“),¹⁾ musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce a současně musí uvést datum podání přihlášky, z níž právo přednosti odvozuje, její číslo a stát, v němž byla přihláška podána, popřípadě orgán, u něhož byla přihláška podána podle mezinárodní smlouvy. Na výzvu Úřadu ve lhůtě jím stanovené je přihlašovatel povinen toto právo prokázat; jinak se k němu nepřihlíží.

(3) V případě změny evropské patentové přihlášky, v níž byla požadována ochrana pro Českou republiku, na přihlášku podle § 8 může přihlašovatel uplatnit právo přednosti z evropské patentové přihlášky. Pro uplatnění práva přednosti se obdobně použije odstavec 2.

§ 10

(1) Požádal-li přihlašovatel již dříve v České republice o udělení patentu²⁾ na stejné technické řešení, může při podání přihlášky požadovat přiznání data podání, popřípadě i právo přednosti, z této přihlášky vynálezu. Úřad přizná přihlášce datum podání, popřípadě i právo přednosti, z původní přihlášky vynálezu, pokud bude přihláška podána nejpozději do dvou měsíců od rozhodnutí o přihlášce vynálezu, nejdéle však do deseti let od jejího podání.

(2) Přihlašovatel uplatňující právo podle odstavce 1 je povinen ve lhůtě dvou měsíců od podání přihlášky předložit stejnopis přihlášky vynálezu, jejíhož data podání, popřípadě práva přednosti, se dovolává, jinak se k němu nepřihlíží.

(3) Zmeškání lhůt uvedených v odstavci 1 nelze prominout.

§ 10a

Přeměna evropské patentové přihlášky na přihlášku

(1) Na žádost přihlašovatele evropské patentové přihlášky podanou podle čl. 136 odst. 2 evropské patentové úmluvy Úřad zahájí řízení o evropské patentové přihlášce jako o přihlášce.

(2) Byla-li žádost podána podle odstavce 1, vyzve Úřad přihlašovatele, aby do 3 měsíců zaplatil přihlašov-

vací poplatek podle zvláštního právního předpisu^{2a)} a předložil ve trojím vyhotovení překlad evropské patentové přihlášky do českého jazyka.

(3) Splní-li přihlašovatel podmínky stanovené v odstavci 2 a Úřad žádost o přeměnu evropské patentové přihlášky obdržel do 20 měsíců ode dne vzniku práva přednosti, přizná přihlášce právo přednosti z původně podané evropské patentové přihlášky.

§ 11

(1) Splňuje-li přihláška podmínky stanovené v § 8 a není-li její předmět zjevně v rozporu s § 2, 3 a 5, zapíše Úřad užitečný vzor do rejstříku.

(2) Zápisem užitého vzoru do rejstříku vzniká jeho ochrana podle tohoto zákona. Přihlašovatel, který se zápisem užitého vzoru do rejstříku stává majitelem užitého vzoru, vydá Úřad osvědčení o zápisu užitého vzoru do rejstříku a zápis užitého vzoru do rejstříku oznámí ve Věstníku. Po zápisu užitého vzoru do rejstříku Úřad zveřejní podklady uvedené v § 8 odst. 3 písm. b) a c).

(3) Jestliže přihláška neodpovídá požadavkům uvedeným v § 8, Úřad vyzve přihlašovatele, aby ve stanovené lhůtě nedostatky odstranil. Neodstraní-li přihlašovatel vytčené nedostatky ve stanovené lhůtě, Úřad řízení o přihlášce zastaví. Na tento důsledek musí být přihlašovatel při stanovení lhůty upozorněn.

(4) Obsahuje-li přihláška předmět uvedený v § 2 a 3, popřípadě je-li předmět přihlášky zjevně v rozporu s § 5, Úřad přihlášku zamítne. Před vydáním rozhodnutí musí být přihlašovatel na tento důsledek upozorněn.

(5) Úpravy a změny provedené v přihlášce nesmějí jít nad rámec jejího původního podání.

(6) Až do doby zápisu užitého vzoru do rejstříku dle odstavce 1 může přihlašovatel přihlášku rozdělit. Úřad přizná vyloučeným přihláškám právo přednosti původní přihlášky, nejdou-li nad její rámec a jestliže budou podány do tří měsíců od písemného sdělení přihlašovatele, že hodlá přihlášku rozdělit.

(7) Na žádost přihlašovatele Úřad odloží zápis užitého vzoru do rejstříku, nejdéle však do uplynutí 15 měsíců ode dne podání přihlášky.

¹⁾ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883 revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb.

²⁾ § 2 a násl. zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

^{2a)} Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Účinky užitého vzoru**§ 12**

(1) Bez souhlasu majitele užitého vzoru nikdo nesmí technické řešení chráněné užitém vzorem při své hospodářské činnosti vyrábět, uvádět do oběhu nebo upotřebit.

(2) Majitel užitého vzoru je oprávněn poskytnout souhlas k využívání technického řešení chráněného užitém vzorem (licence) jiným osobám nebo na ně užité vzor převést.

(3) Práva vyplývající z patentu uděleného na základě přihlášky vynálezu s pozdějším právem přednosti nesmějí být v případě střetu vykonávána bez souhlasu majitele užitého vzoru.

§ 13

(1) Užité vzor nepůsobí proti tomu, kdo před vznikem práva přednosti využíval technické řešení chráněné užitém vzorem nezávisle na původci nebo majiteli užitého vzoru nebo kdo k tomu vykonal prokazatelná opatření (dále jen „předchozí uživatel“).

(2) Nedoje-li k dohodě, může předchozí uživatel požadovat u soudu, aby majitel užitého vzoru jeho právo uznal.

§ 14

zrušen

Doba platnosti užitého vzoru**§ 15**

(1) Užité vzor platí čtyři roky ode dne podání přihlášky, popřípadě od podání dřívější přihlášky vynálezu se shodným předmětem (§ 10 a 10a).

(2) Doba platnosti zápisu užitého vzoru prodlouží Úřad na žádost majitele užitého vzoru až dvakrát vždy o tři roky.

(3) O prodloužení doby platnosti užitého vzoru lze požádat nejdříve v posledním roce jeho platnosti.

(4) Dojde-li k zápisu užitého vzoru do rejstříku po uplynutí doby stanovené v odstavci 1, Úřad prodlouží dobu platnosti zápisu užitého vzoru bez žádosti majitele užitého vzoru.

§ 16

Užité vzor zanikne, jestliže:

- a) uplyne doba jeho platnosti,
- b) majitel užitého vzoru se ho vzdá; v tomto případě ochrana zanikne dnem, kdy písemně prohlášení majitele užitého vzoru dojde Úřadu.

Výmaz užitého vzoru**§ 17**

(1) Na návrh kohokoliv Úřad provede výmaz užitého vzoru z rejstříku,

- a) není-li technické řešení způsobilé k ochraně podle § 1 a 3,
- b) je-li předmět užitého vzoru již chráněn patentem s účinky na území České republiky či užitém vzorem s dřívějším právem přednosti,
- c) jestliže předmět užitého vzoru jde nad rámec původního podání přihlášky užitého vzoru.

(2) Výmaz užitého vzoru z rejstříku má účinky, jako by užité vzor nebyl do rejstříku zapsán.

(3) Týká-li se důvody výmazu jen části užitého vzoru, užité vzor se vymaže částečně.

(4) Výmaz užitého vzoru z rejstříku lze provést i po zániku užitého vzoru (§ 16), prokáže-li navrhovatel právní zájem.

§ 18

(1) Návrh na výmaz užitého vzoru z rejstříku se podává u Úřadu písemně ve dvojím vyhotovení.

(2) Návrh na výmaz užitého vzoru z rejstříku musí být věcně odůvodněn a současně musí být předloženy důkazní prostředky, o které se návrh na výmaz opírá. Důvody výmazu včetně označení důkazů, kterých se návrh dovolává, nemohou být dodatečně měněny.

(3) Úřad vyzve majitele užitého vzoru, aby se k návrhu na výmaz užitého vzoru z rejstříku ve stanovené lhůtě vyjádřil. Majitel užitého vzoru předkládá své vyjádření k návrhu na výmaz písemně ve dvojím vyhotovení.

(4) Nevyjádří-li se majitel užitého vzoru ve stanovené lhůtě, Úřad provede výmaz užitého vzoru z rejstříku.

(5) Vyjádří-li se majitel užitého vzoru ve stanovené lhůtě proti návrhu na výmaz užitého vzoru z rejstříku, Úřad o návrhu rozhodne. Za řízení o výmazu užitého vzoru z rejstříku zaplatí správní poplatek podle zvláštního právního předpisu^{2a}) ten účastník řízení, který ve věci neměl úspěch.

§ 19**Odnětí ochrany**

(1) Úřad na návrh odejme užité vzor majiteli, jestliže z rozhodnutí soudu zjistí, že mu právo na užité vzor podle § 6 nepříslušelo.

(2) Návrh na odnětí ochrany podle odstavce 1 je oprávněna podat pouze osoba, které podle rozhodnutí

soudu přísluší právo na ochranu užitným vzorem, nebo její právní nástupce.

(3) Na návrh osoby, které přísluší právo na ochranu užitným vzorem, podaný do jednoho měsíce od pravomocného rozhodnutí soudu, Úřad zapíše tuto osobu jako majitele užitého vzoru.

(4) Nebude-li podán návrh na přepis podle odstavce 3, Úřad provede výmaz užitého vzoru z rejstříku z moci úřední.

§ 20

Rejstřík

(1) Úřad vede rejstřík, do něhož zaznamenává rozhodné údaje o přihláškách užitéch vzorů a o zapsaných užitéch vzorech.

(2) Do rejstříku se u každého užitého vzoru zapisuje zejména:

- a) číslo zápisu (osvědčení),
- b) datum zápisu,
- c) datum zveřejnění zápisu užitého vzoru ve Věstníku,
- d) název užitého vzoru,
- e) datum podání přihlášky, popřípadě právo přednosti, a spisová značka přihlášky,
- f) přihlašovatel užitého vzoru (jméno nebo název), jeho bydliště (sídlo), popřípadě jeho zástupce,
- g) příjmení, jméno a bydliště původce užitého vzoru,
- h) majitel užitého vzoru (jméno nebo název), bydliště (sídlo), popřípadě jeho zástupce,
- i) právo předchozího uživatele,
- j) zatřídění užitého vzoru podle mezinárodního patentového třídění,
- k) převod užitého vzoru,
- l) licence,
- m) nucená licence,
- n) prodloužení platnosti zápisu,
- o) výmaz užitého vzoru,

- p) odnětí ochrany, popřípadě její přepis,
- r) zánik ochrany.

(3) Ve Věstníku zveřejňuje Úřad skutečnosti týkající se užitéch vzorů, jakož i úřední sdělení a rozhodnutí zásadní povahy.

Závěrečná ustanovení

§ 21

(1) Pro řízení ve věcech užitéch vzorů platí obecné předpisy o správním řízení s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o přerušení řízení, o čestném prohlášení, o lhůtách pro rozhodnutí a o opatření proti nečinnosti.³⁾

(2) Pro práva na užité vzor, spolumajitelské vztahy, pro zápis licenčních smluv k využití předmětu chráněného užitého vzorem, pro převody užitéch vzorů, pro vztahy k zahraničí, pro zastupování v řízení před Úřadem, pro zastavení řízení, pro prominutí zmeškání lhůty, pro nahlížení do spisů, pro určovací řízení, pro zápis užitéch vzorů utajovaných podle zvláštních předpisů, pro opravné řízení a pro porušování práv, pro právo na informaci a pro udělování nucených licencí se obdobně použijí ustanovení zákona o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.⁴⁾

(3) Za jednotlivé úkony podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky.^{2a)}

§ 22

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení (26. října 1992).

* * *

Zákon č. 116/2000 Sb., kterým se mění některé zákony na ochranu průmyslového vlastnictví, nabyl účinnosti dnem vyhlášení (10. května 2000), s výjimkou ustanovení § 9 odst. 3, § 10a a bodů 1 a 2 přechodných ustanovení, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2002.

Předseda vlády:

Ing. Zeman v. r.

³⁾ § 29, 39, 49 a 50 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁴⁾ Např. § 8 až 10, 14 až 16, 64 až 68, 70, 71 a 75 zákona č. 527/1990 Sb., § 19 vyhlášky Federálního úřadu pro vynálezy č. 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů.



Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2001 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibílková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučerk, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Simonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začvidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.